

Skidtävling, Terjärv

4) Lars Lillkåla
(Öb 03.01 -74)

Landskapsstafett

Etapp 2

5) Lars Lillkåla

Etapp 3, Pojkar

5) Dan Aurén

Etapp 4

16) Gunnar Hongell
(Öb 08.01 -74)

DM på skidor

Stafett

3) TUS (Lars Lillkåla)
(Öb 20.01 -74)

DM på skidor

Pojkar u 16 år

1) Dan Aurén

A-oldboys

3) Gunnar Hongell
(Öb 22.01 -74)

Skidåkning, GIF-tävling

Allmän klass

3) Gunnar Hongell
(Öb 27.01 -74)

Skytte-DM

Pistol

Veteraner

1) Evald Nyman
(Öb 27.01 -74)

Skidtävling, IK Myran

Oldboys

2) Henrik Byggningsbacka

Pojkar u 16 år

1) Dan Aurén 2) Mikael Brännkärr
(Öb 29.01 -74)

Evald prickar pennislant på femtio meters avstånd

Varje skyttepris har sin speciella historia som Evald Nyman kan berätta vid behov. Vi kan inte gå in på dem alla här men var så säkra på att de finns! De historierna kunde lätt fylla samtliga nummer av Öb under en veckas tid...

- Speciellt minns jag den gången jag varså förargligt nära att vinna stora FM. Det var i veteranklassen 1971 . Vi tävlade på miniatyrpistol . Som sidokamrat hade jag fått landets genom tiderna bästa pistolskytt, Kalle Sievenen. Det blev en dramatisk kamp.

Efter skolskjutningen låg vi fortfarande lika, efter fyra serier av figurskjutningen var vi fortfarande lika, efter den femte hade jag 46 p. och han 48, i sjätte hade han 49 och jag maximala 50, jag förlorade med en poäng! Hade jag inte fått Sievenen som sidokamrat hade jag blivit finländsk mästare

- En annan FM-tävling som jag speciellt minns gick år -72 på miniatyrgevär i Jyväskylä, 60 skott liggande. Jag började darrhäft och förlorade 21 poäng på 20 skott. Jag blev arg steg upp på knä och tänkte ge upp, så arg var jag, men sedan sade något inom mig att jag borde fortsätta. Jag gick i skjutställning liggande, kom i en perfekt ställning och sköt fyrtio tior efter varann. Resultatet blev 579 och bronsmedalj.

Den som inte begriper skytte bör veta att en tia är lika stor som en pennslant. Och den prickade Evald fyrtio gånger i rad på femtio meter....

Statyett störst

Bland hederspriserna värdesätter Nyman kanske högst en jägarstatyett som han nu har vunnit för alltid. Statyetten är samtidigt det största priset i samlingen och väger tio kg. Ett annat värdefullt pris är en tavla som han hemförde som hederspris från skidskytte i Kuopio - med stukad fot - direkt efter att Loulus-Valde vridit foten i led. Evald vann skyttet bland 152 startande, 96 poäng av 100 möjliga.

Ryssbössa

Den första bössan fick Evald vid sexton års ålder då han gick in i skyddskåren i Nedervetil. Kärchefen Fritiof Slotte och rustmästaren John Ljungberg gav honom en gammal rostig ryssbössa som han måste putsa med aska i tre dagar innan han kunde se genom pipan.

- Bössan var dålig men där startade skytteintresset för mig. Jag tyckte om när det small. Jag blev alltid sist men intresset blev bara större med tiden. Jag bytte till mig bättre och bättre gevär.

Dyr arsenal

Nu har Evald ett gevär som kostar 2.500 mk och flera pistoler för mycket dryga pengar. Han har 5.000 mk placerade uteslutande i bössor....

Prisskåpet håller på att bli proppfullt men så tänker Evald så småningom sluta upp med skjutandet. Synen är inte längre vad den borde vara. Han ser t-ex. inte läsa tidningar utan glasögon. Men en pennslant prickar han säkert från femtio meters håll.

(Öb 30.01 -74)

Trettio hyllmeter skyttepris

I finrummet till Evald Nymans egnahemshus på Lindvägen i Gamlakarleby står nejdens största och praktfullaste idrottsprissamling. Den är fantastisk.

Evald Nyman, 63, har skjutit ihop allt glittret under snart ett halvt sekels flitigt tävlande. När man står inför det makalösa prisskåpet, svindlar det.

Skåpet innehåller nämligen inte mindre än 1100 skyttepris. Det är medaljer, plaketter, diplom, statyetter, skedar, tallrikar, pokaler och vimplar, så tätt hoppackade i skåpet på två meters bredd och två och en halv meters höjd att det knappast ryms någonting mer.

- Det är trettio hyllmeter pris, säger Evald Nman.

Prisskåpet i sig självt är ett verkningfullt dokument över en människas fritidsintresse och hobby men det anmärkningsvärda är att det ändå inte säger hela sanningen. Allt Evald har "skjutit loss" har nämligen inte en chans att rymmas in i det glittrande skåpet.

Det har blivit många nyttopris som han föredragit att använda på annat sätt eller placerat på olika ställen i huset. Nyttopriser som skjortor, böcker, kastspön, termosflaskor, kylvätska, kakformar, bilspeglar, pannlampor, köpkort, tältstolar, svarta kassar, skidor och stavar,

bindningar, askkoppar, skidvalla, knip- och rörtänger, knivar, gevärsfordral, badmintonspel, elvärmedynor, sängkläder, kaffekokare, 12 par handskar och skridskor kan man ju inte gärna placera bland allt glittret.

Efter kriget

Största delen av prissamlingen har jag skjutit ihop efter andra världskriget, säger Evald Nyman som tog silver i distriktsmästerskapen på pistol i lördags. Faktum är att jag bara hade en prissamling på fjorton skedar när jag flyttade från Nedervetil år 1937.

Största delen av prisen har kommit skytte och skidskytte men det absolut första priset - en liten sked, som Nyman stolt förevisar - vann han i cykling i Nedervetil efter att han just blivit konfirmerad.

400 medaljer

Sedan dess har det blivit 70 guldmedaljer från distriktsmästerskapen. 26 guldmedaljer från Svenska Finlands skytteförbunds mästerskap, två guld från finländska mästerskapen för reservister, två silver och sex brons från "stora FM", 14 guldmedaljer från stadsmästerskapen och många, många första pris från andra värdefulla tävlingar. Silver- och bronsmedaljerna från SFS- och DM-tävlingarna os.v. är så gott som oräkneliga.

Sammanlagt rör det sig om 400 medaljer och 400 skedar plus ett hundratal pokaler och annat.

Blinken-bas

I prissamlingen ingår också märken, allt från tredjeklassmärket till stormästarmärket, vilket han erövrade 1962 då han ännu sköt för KokMAS innan han gick över till sin nuvarande - där han är ordförande - Blinken.

(Öb 30.01 -74)

Skidtävling, Kvevlax

20 km

4) Lars Lillkåla

(Öb 30.01 -74)

Nedervetil kontra Kronoby

Karl-Erik Nyberg, 17 år, affärsbiträde:

- Jag tycker bättre om att vara nedervetilbo än kronobybo. Av kommunalpolitik är jag inte intresserad. Det finns så mycket annat roligt att tänka på. Kanske jag bryr mig mera om sådant senare, men inte nu.

(Öb 31.01 -74)

FSSM

Pojkar u 16 år

1) Kronoby (Dan Aurén)

M 16

1) Dan Aurén

(Öb 05.02 -74)

Skidtävling, Trindsvedspelen

Pojkar u 8 år

4) Tommy Hongell

Pojkar u 16 år

7) Krister Aspvik

Oldboys ö 45 år

3) Henrik Byggningsbacka

(Öb 05.02 -74)

Skidtävling, knattar

Flickor u 12 år

4) Saana Forsell

Pojkar u 12 år

2) Mats Aurén

(Öb 08.02 -74)

Hopeasomppauttagning, Karlebynejden

Pojkar u 16 år

1) Dan Aurén 2) Mikael Brännkärr

(Öb 12.02 -74)

Munsalastafett

1) TUS (Lars Lillkåla)

(Öb 12.02 -74)

Vöråspelen

Hopeasomppa

Pojkar u 16 år

1) Dan Aurén

(Öb 19.02 -74)

Skolskidning

Flickor klass 3-4

1) Marina Åstrand 5) Saana Forsell 7) Katja Taivassalo 17) Gun Pelander

Flickor klass 5-6

3) Ulla.-Maija Forsell

Pojkar klass 3-4

12) Lars-Johan Storbacka 14) Sixten Store 19) Jan Sjölund

Pojkar 5-6

2) Kurt-Erik Hansell 5) Anders Aspvik 6) Krister Sjelvgren 11) Peter Slotte 12) Eirik Raikula 15) Jan-Gustav Pelander 16) Tage Åbacka 18) Krister Backlund

(Öb 21.02 -74)

Skidtävling, knatteskidning

Flickor u 10 år

1) Marina Åstrand 4) Marika Åstrand 5) Gunilla Hansén

Flickor u 12 år

7) Saana Forsell

Pojkar u 8 år

2) Tommy Hongell

(Öb 23.02 -74)

FSSM

30 km

1) Lars Lillkåla

Pojkar u 16 år

1) Dan Aurén 14) Mikael Brännkärr

(Öb 26.02 -74)

Skidtävling, Kommunmästerskap

Pojkar u 12 år

5) Mats Aurén

(Öb 05.03 -74)

Skidtävling, Yxpilaspelen

Pojkar u 16 år

1) Dan Aurén 14) Mikael Brännkärr

(Öb 05.03 -74)

Kokkoskidningen

Motionsklass

61) Lars Lerbacka

(Öb 095.03 -74)

Skidtävling TUS-parklopp

P u 16 år

3) Dan Aurén

(Öb 08.03 -74)

Dan Aurén - ett skidlöfte

Femtonåringen har siktet inställt på FM

Löpning eller skidor?

Det har varit frågan för Dan Aurén, femton år och mest lovande idrottspojke i Nedervetil, inte nu längre. Nu blir det helsatsning på skidor. Distriktsmästare , finlandsvensk skolmästare är de viktigaste titlarna han hemfört i vinter. FSS-mästartiteln hade han varit värd men vallades bort av pappa Erik som alltid har hand om den detaljen.

Genast efter det Dan hade stakat ut sig från startområdet i Tenala stod det klart att FSS-mästare skulle han inte bli. Skidbottnarna var som sandpapper och han höll på att flyga rakt upp och ner på öronen när han försökte staka nerför. Tionde plats och enda plumpen i protokollet för säsongen.

- Nu siktar jag på FM i stället, säger Dan. FM för juniorer eller Hopeasompafinalen går i St Michel nästa veckoslut och distriktet deltar med sex åkare. Siktet är ställt högt men Dan är medveten om konkurrensen och väntar sig ingenting. Han är mycket blyg och försiktig i alla uttalande.

- Nästa år flyttas jag upp i 17 - 18-åringarna och får svårare att klara mig, säger han. Men jag slutar inte att skida, jag har aldrig tänkt på att sluta idrotta.

Det säkra uttalandet följer på frågan om hur det känns att befinna sig i den kritiska åldern när annat än idrott börjar locka. Det är nu de sista av knattekamraterna börjar försvinna från idrottsplatserna och sådana som Dan blir ensamma. Tyvärr är det så att han redan saknar träningskamrater.

- Dan lockas inte av dans, säger mamma Lissen. Han är för sömning på lördagskvällarna för sånt.

Den där sömningheten är förståelig. Inför säsongen har det blivit 2500 träningskilometer, av dessa 1250 kilometer löpning. Av all träning är långbente Dan smal, spänstig och stark. Nu blir det mest rusher i träningen, inga länkar på två mil.

- Har den här säsongen tränat efter eget huvud . Förra året hade jag program av Mikael Björkholm (idrottsinstruktör på Norrvalla) men i år har han inte gett mig något. På läger har jag varit några gånger, jag hör ju till ÖID:s ungdomsgrupp där det finns 25 andra pojkar och flickor.

Bedrövligt

Senaste sommar byggde Dan Aurén en konditionsbana i skogen någon kilometer från sitt hem. Han släpade bräder och plankor och snickrade ihop barr, räck och häckar där han kunde styrketräna. Men hör och häpna hans konditionsbana skövlades omgående av någon eller några okända som brutit och slagit redskapen sönder och samman och slängt dem i skogen. Bedrövligt hur småaktiga en del människor kan vara, tycker Dan.

- Nu slår jag upp konditionsbanan här i närheten i stället. Dan Aurén bor i närheten av Pelo bro. Han ger inte tappt så lätt

- I sommar börjar jag träna med rullskidor. Mycket löpning blir det förstås och kanske några löptävlingar. Men jag har i alla fall bestämt mig för att bli skidåkare och inte löpare.

Faktum är att Aurén har enorma anlag också för långdistanslöpning. Gjorde 2.56 på 1000 meter i förbifarten förra säsongen och fick brons i SFI-mästerskapen i Karis på de sextonåriga pojkarnas 2000 meter.

Idrottsintresset har inte behövt väckas på något vis Dans fall. Han har hållit på med idrott så länge tillbaka han kan minnas men på allvar sedan ett par år tillbaka. I takt med Dans framgångar har föräldrarna blivit mer och mer intresserade och båda följer ofta med på tävlingarna.

Mamma viktig

Mamma Lissen, hälsosyster-barnmorska, är viktig för den unga idrottsmannen. Hon kan laga den rätta maten, Dan äter enormt mycket, och hon har koll på de medicinska faktorerna i hans träning. Mamma kontrollerar blodvärdena ofta och de har alltid varit bra därför att de kunnat rättas till i tid.

Vid jultiden hade han mankemang med nashålorna och då måste han uppsöka idrottspolikliniken i Gamlakarleby där Lasse Stenfors stack hål på båda trumhinnorna. Annars hade hela säsongen kunnat gå till spillo.

Dan Aurén bor på samma backe som en FSS-mästare - Lars Lillkåla. Det är två ensamma vargar som tror på idrotten men tillsammans har de inte tränat. Dan vet inte ens var Lillkåla brukar hålla till när han tränar. Lasse är lite för hård för Dans sällskap ännu.

Hur det blir i framtiden vet man inte. Dan har ambitioner som kan föra långt. I torsdagens parklopp kom Aurén trea efter två finska pojkar som båda har dubbelt fler träningskilometrar bakom sig än Dans. Ändå förlorade Dan med bara 19 sekunder till segraren som är en av landets absolut bästa juniorerna i hela landet.

Nästa år blir det fler kilometer för Dan. Hur mycket mer beror på hur mycket tid skolan. Han ska nämligen börja i gymnasiet i Kronoby från hösten och är rädd för att läxorna blir tunga.

- Men jag överger inte idrotten, utan satsar utan vidare på båda.

Konkreta framtidsplaner har han inte men drömmer om att bli gymnastiklärare eller tränare el. dyl. En framgångsrik idrottskarriär kan bli ett bra medel att nå det målet. En intressant framtid är också forstmästarens.

- Huvudsaken är att jag får ett fritt jobb och att jag får röra mig ut i det.

(Öb 10.03 -74)

SFS-mästerskap

Gevär

Veteraner

4) Evald Nyman

Pistol

Veteraner

- 1) Evald Nyman
(Öb 10.03 -74)

Skidtävling, Toholampi

15 km

- 2) Lars Lillkåla
(Öb 12.03 -74)

Skidtävling, Kommunmästerskap

Allmän klass

- 1) Lars Lillkåla

Pojkar u 16 år

- 1) Dan Aurén 3) Mikael Brännkärr
(Öb 13.03 -74)

Skidtävling, Karlebymästerskap

Oldboys ö 35

- 2) Gunnar Hongell
(Öb 24.03 -74)

Mercuriustävling

Oldboy ö 35 år

- 3) Gunnar Hongell
(Öb 24.03 -74)

Skidtävling, Brahes 5-mil

- 5) Lars Lillkåla
(Öb 26.03 -74)

Skytte SFS

Luftgevär

Veteraner

- 5) Evald Nyman

Luftpistol

Veteraner

- 1) Evald Nyman
(Öb 27.03 -74)

Skidtävling, Trindsvedespelen

Pojkar u skolåldern

- 1) Patrik Sjelvgren

Pojkar u 8 år

- 1) Tommy Hongell

Flickor u 8 år

- 1) Marika Åstrand

Pojkar u 10 år

- 10) Bernt Skriko

Flickor u 10 år

- 1) Martina Åstrand
Pojkar u 12 år
4) Krister Sjelvgren
Seniorer
5) Lars Lerbacka
Damer
4) Birgitta Sjelvgren
(Öb 02.04 -74)

Skidtävling, Yrkeskårerna i Nedervetil

- 6) Gustav Raak 7) Reijo Raikula 14) Håkan Nyman
(Öb 03.04 -74)

Terräng-DM

- B-pojkar
4) Dan Aurén 8) Mikael Brännkärr
B-flickor
18) Ulla-Maija Forsell
(Öb 07.05 -74)

Terräng-DM, knattar

- Flickor u 10 år
12) Marina Åstrand
Pojkar u 14 år
9) Kurt-Erik Hansell

Terräng-Fm

- B-pojkar
17) Dan Aurén
(Öb 14.05 -74)

Terräng, kommunmästerskap

- Flickor u 10 år
3) Marina Åstrand
Flickor u 12 år
5) Saana Forsell
Pojkar u 12 år
7) Mats Aurén
Pojkar u 14 år
2) Kurt-Erik Hansell
Flickor u 14 år
2) Ulla-Maija Forsell
Pojkar u 16 år
2) Mikael Brännkärr
(Öb 18.05 -74)

Triangelkamp, Gymnsier Nodaná-Jakobstad-Gamlakarleby

- Flickor Diskus
2) Gun Ahlskog

(Öb 24.05 -74)

Friidrott, knattetävling

Flickor u 10 år

100 m

1) Marina Åstrand 2) Marika Åstrand

800 m

1) Marina Åstrand

Höjd

1) Marina Åstrand

Flickor u 12 år

100 m

3) Saana Forsell

Längd

4) Saana Forsell

300 m

1) Saana Forsell

Flickor u 14 år

Kula

2) Ulla-Maija Forsell 3) Eija Forsell

Pojkar u 12 år

100 m

5) Sixten Store

Längd

5) Sixten Store

Kula

2) Sixten Store 3) Krister Backlund

300 m

3) Krister Backlund 4) Sixten Store

(Öb 09.06 -74)

Skytte, Reservofficerare

Militärpistol

Veteraner

1) Evald Nyman

Miniatyrgevär

Veteraner

1) Evald Nyman

(Öb 11.06 -74)

Friidrott, knatteklubbkamp GIF-TUS-IKK-IKM

Flickor u 10 år

Höjd

1) Marina Åstrand

800 m

2) Marina Åstrand

4x100 m

2) IK Myran (Marina Åstrand, Marika Åstrand)

Pojkar u 12 år

4x100 m

1) IK Myran (Krister Backlund)

Pojkar u 14 år

Längd

3) Kurt-Erik Hansell

300 m

3) Kurt-Erik Hansell

4x100 m

3) IK Myran (Kurt-Erik Hansell)

(Öb 21.06 -74)

Friddrott DM

Diskus

3 Gun Ahlskog

(Öb 30.06 -74)

NYSKIFTET tvingade dem motta VÄRDELÖS lägenhet

Detta är berättelsen om hur ödesdigert statsmakten kan fara fram i en enskild människas liv. Den handlar om Sven Johnsson, 50, och Elna Johnsson, 77, i Nedervetil och den skiftesförrättning som praktiskt taget knäckte dem.

Efter nyskiftet blev Sven Johnsson tvungen att motta en lägenhet som ur odlings synpunkt var värdelös. Han sparkades ut från Pelo till Korvenpostona, tre kilometer ut i skogen. Han ägde fina åkrar och de bästa odlingar, nya vallar vid åstranden i Pelo.

När han kom ut till Korvenpostona möttes han av stenbundna buskiga marker där matjorden saknades, där liljorna växte manshöga. När Johnsson första gången försökte köra över sina nya ägor fastnade han med traktorn och fick ta en grävskopa till hjälp för att komma loss. Åkrarna var otroligt steniga med tät vegetation.

- Rena skrotet, säger Sven Johnsson bittert. Det första var att röja upp och för det andra måste jorden kalkas. Åtminstone 15.000 - 30.000 kg kalk per hektar behövdes när jorden normalt inte behöver kalkas alls. Och kalket kostar nära 100 mk per ton.

Sven Johnsson är ungarl och lever nu på Roulubacka lägenhet mittemellan Skriko och Pelo, tre kilometer från det gamla hemmet, tillsammans med sin mor Elna.

Fick ej stanna

- Här tvingades vi bygga. Det var vår enda möjlighet. På Pelo fick vi inte stanna. Våra ägor ligger en kilometer härifrån inne i skogen. Där har vi ingen chans att bygga. Vi skulle ha snöat in under vintern. När vi inte byggde i samband med de nya ägorna måste vi givetvis köpa tomten och jag säger att priset inte står några stadstomter efter.

Historien kring nyskiftet på Pelo är lika dyster som invecklad. Ett tjugotal bönder fick stanna kvar på de förmånliga jordarna på åstranden medan bröderna Otto och Lasse Plogman tillsammans med Sven Johnsson sparkades bort från byn.

Hemliga samtal

Historien saknar knappast kontroversiella inslag - där finns allt från underverk pengarnas makt kan utträta till de under brännvinets makt kan utträta. Sven Johnsson har aldrig getts tillfälle att ens sätta sig vid förhandlingsbordet. Allt verkade uppgjort på förhand. Det gick hett till på stämmorna. Det var så laddat och gick till och med så långt att sakägarna inom Nedervetil skifteslag ville neka Johnsson hans besvärsmått, officiellt för att förrättningen skulle gå snabbare undan. Jordarnas och människornas öden bestämdes i hemliga samtal på vindskamrarna.

- Vi var ju bara en liten minoritet och man försökte på alla sätt frysa ut oss.

Förrättningsmännens målsättning är ju alltid att få majoriteten nöjd och i de högre instanserna

ser man endast till ändamålsenheten. Förrättningsmännen stöds alltid. Vilka möjligheter har då en vanlig liten människa att försvara sitt jordiska hem?

Till presidenten

Sven Johnsson pratar om regeringsformens sjätte paragraf medan hans gamla mor lyssnar med härjade anletsdrag, trots allt stolt över den kamp de fört med rena vapen ända inför högsta domstolen, regeringsrådet, justitiekanslern och republikens president.

- Varje finländsk medborgare bör vara tryggad till liv, ära hem och gods...

Han fortsätter:

- Presidenten har en gång sagt att förhandlingsbordet är den bästa lösningen när tvistigheter uppstått och då de båda parterna vi förhandlingsbordet avstår från några av sina krav och båda anser att de förlorat något när lösningen är nådd. Vi har aldrig haft en chans att nå så långt som till förhandlingsbordet och vi har hela tiden bara tvingats att förlora. Detta säger jag inte av bitterhet utan bara för att upplysa medmänniskorna om hur dåligt rättsskyddet i verkligheten är och hur hänsynslöst en minoritet kan bli behandlad i vårt land, stick i stäv med grundlagen.

Elna Johnsson upprepar gång på gång den orättvisa som vederfarits henne och sonen. Hon kan bara minnas det forna hemmet på Pelostranden, där "vetet var så tjockt och bra och där jag till och med hade lin".

- Jag minns hur hårt min man arbetade för hemmet. Varje morgon steg vi upp vid fyratiden på morgonen och arbetade för framtiden. Det var en bitter kalk att svälja när vi måste riva vårt hem 1964 och flytta hit ut till en framtid vi ingenting visste om. Jag minns hur allvarligt stämde rivningsmännen var över att behöva riva ett så bra hus, de tyckte det var "kolkkot". Vi hade fem rum och kök med korkmattor på golvet...

Jorden värdelös

Enligt skifteslagens elfte paragraf skall skiftet gagna alla. Sven Johnsson framhåller att skiftet inte blivit annat än raka motsatsen för deras del. De måste flytta, de fick en värdelös jordso också vid värderingen klassificerades som mycket dålig (men senare i ett officiellt utlåtande kallade tillfredsställande helt ofattbart - Sven talar om pengar och brännvin som förklaring) de fick betala en dyr tomt som borde ha varit gratis, de fick skifteskostnader att betala men lyckades få uppskov med betalningen och framförallt måste gården som förfäderna arbetat upp jämnas med marken - så bra för övrigt att nye ägaren genast kunde sätta potatis där. Ändå blev de utskälda för att de lämnat några säckar där deras hem stått, fast en jordägare som fick stanna kvar ännu inte i denna dag rivit en av de bodar han var tvungen till enligt skifteslagen. Sven Johnsson fick dessutom betala och betala ideligen.

- Jag står för vartenda ord jag säger för detta är nakna sanningen och dem detta berör skäms säkert över att ha varit med om något liknande. Jag vill inte hämnas, jag säger allt som ren information.

I dag har Sven Johnsson fyra kor och tretton hektar jord. På Pelo hade han tolv hektar men den gick att bruka. Den nya jorden går inte att bruk, gödslingskostnaderna är ofantliga och Sven för en ojämn kamp där inne i skogen med buskvegetation, stenar, bäckar och diken. Mjölproduktionen har gått ner med hälften medan utgifterna för de maskiner som är nödvändiga på ett så olägligt ställe skjutit i höjden.

Begärt resning

Under årens lopp har Sven utnyttjat alla besvärsmöjligheter. Han har till och med begärt resning i målet, När alla vägar var stängda försökte han som en sista utväg vädja till presidenten i juli 1972. Presidentens kansli gav en del råd om de fortsatta åtgärderna men framförallt i fråga om uppskov med betalningen av skifteskostnaderna men Johnsson har förlorat hoppet om att någonsin komma ifrån Korvenpostona. Hans enda hopp står till staten eftersom kostnaderna för det skifte som är helt värdelöst men som han ändå måste betalas för. Besvären började rulla redan på femtiotalet - det gällde först besvär mot utflyttning och

byggnadstillstånd, sedan besökte ägodelningsrätten och höll granskning, gav sitt beslut som inte gick att ändra, sedan följde besvär till högsta domstolen där avslag följde och under de senaste åren har Johnsson kämpat med lantmäteristyrelsen, jordbruksministeriet och gjort otaliga resor och besökt höga tjänstemän. Och de sistnämnda har under årens lopp hunnit bilda sig en uppfattning.

Ingen hjälp

- De är i hög ställning har kommit ut från skolorna, tror att de vet folkets bästa men jag har kommit till en klar uppfattning: De har inga betydande kunskaper och insikter i vanliga människors problem. Det de tänker på är sitt eget liv och den egna karriären. De är inte till någon hjälp när det kniper.

Med ljus och lykta har Sven Johnsson försökt hitta positiva sidor i sitt nya liv. Det är klart att en människa som ställs inför dylika svårigheter reagerar även på det viset. Men han har inte hittat några. Tvärtom har han jobbat halvt ihjäl sig. Han har utsliten rygg och psykosomatiska besvär som tagit sig uttryck ibland annat blödande magsår.

Mist hoppet

- Varje gång jag kör ut till Korvenpostona får jag våldsamma magbesvär, helt enkelt därför att jag känner mig så deprimerad, säger han.

Han har mist allt hopp. Han är inkapslad på nyskiftet för all framtid.

- Enda möjligheten är för en liten svag ekonomiskt människa att göra sin röst hörd att vara ute i tid. Om han inte är det står två vägar till buds att välja, a) våldets väg eller b) lidandets bittra kalk. Det första alternativet faller eftersom det inte är tänkbart och straffbart. Det senare alternativet återstår. Det har varit vårt alternativ.

BÖRJE

(Öb 05.07 -74)

Skytte, Karstula

Miniatyrgevär 60 skott

Veteraner

1) Evald Nyman

Miniatyrpistol

Veteraner

4) Evald Nyman

Fripistol

Veteraner

1) Evald Nyman

Militärpistol 30 + 30

Veteraner

1) Evald Nyman

Luftpistol 40 skott

Veteraner

1) Evald Nyman

Frigevär 60 skott

Veteraner

1) Evald Nyman

(Öb 10.07 -74)

Friidrott, DM juniorer

Flickor A

Kula

1) Gun Ahlskog

Diskus

1) Gun Ahlskog
(Öb 13.07 -74)

Friidrott, junior-DM

B-pojkar

2000 m

3) Dan Aurén
(Öb 14.07 -74)

Höbärgningen

Levi Högnäs, Nedervetil

- Vi har ingenting gjort ännu. Det har helt enkelt inte gått. De som har börjat är slutligen rätt få. Vi har för avsikt att kära in höet direkt. Ännu har någon egentlig skada inte skett men efter en vecka börjar kvaliteten bli dålig och då senast borde man kunna skrida till verket.

(Öb 16.07 -74)

Telefonkrångel

Telefontrafiken till och från Nedervetil har inte fungerat tillfredsställande på mycket länge. Ett tag i vintras verkade felen vara avhjälpta men de kom igen, värre än förut. Höjdpunkten var veckan då faktiskt Nedervetil var helt isolerat. Inkommande och utgående samtal hade ingen möjlighet att komma igenom. Däremot fungerar trafiken inom kommundelen hela tiden.

En av dem som förlorat tålamodet är Ulla-Brita Gustafsson på Gustafssons läderfabrik i Nedervetil. I sitt jobb måste hon ha tillgång till användbara telefoner.

- Affärsfolket drabbas mest men varje människa som på något sätt är beroende av telefon har blivit lidande av de evinnerliga felen, säger hon.

Med Ulla-Brita undrar hela Nedervetil och alla dem som provat på den svåra uppgiften att komma igenom från ett nedervetilnummer. Även när trafiken fungerar något sänär får man ofta slå numret upprepade gånger. Nästan hela tiden går samtalet till fel nummer eller så tutar det upptaget i luren. Inte undra på att folk håller på att tappa nerverna.

Vid åska och fuktig väderlek fungerar förbindelserna ännu sämre. Då kan det vara helt omöjligt att komma fram. De människor som är tvungna att ringa har ingen annan råd än att åka till Åivo eller Vibergs i Kaustby för att få samtalet. I teknikens guldålder...

Uppvaktning

Problemet har också uppmärksamrats i Kronoby kommunstyrelse där man på måndagskvällen beslöt att utse en delegation som ska uppvakta högre myndigheter. Vem man ska uppvakta var ännu inte helt klart på sammanträdet men styrelsen går in för att få problemet ur världen.

Rör hela kommunen

Problemet är en angelägenhet för hela kommunen och alla kommunmedlemmar direkt eller indirekt av de dåliga förbindelserna. Till exempel de bönder som bor i Terjärv eller Kronoby och behöver kontakt till seminören Holger Ahlskog i Nedervetil har ofta förgäves sökt telefonkontakt och det finns andra exempel.

Delegationen som utsågs består av Fritiof Gustafsson, John Albäck och kommundirektör Gösta Svenfelt.

Arga Samtal

Befolkningen har klandrat med jämna mellanrum. Distriktschefen V. Marttinen i Vasa har fått motta arga samtal. - när samtalen gått igenom! - och för det mesta har en liten förbättring inträtt efter sådana samtal, berättar Ulla-Brita Gustafsson, men någon bestående förbättring har post- och telegrafstyrelsens Vasadistrikt inte lyckats få till stånd.

(Öb 17.07 -74)

Cykling, DM

M 31

- 4) Folke Sjelvgren
(Öb 25.07 -74)

Friidrott, knattekamp GIF-TUS-IKK-IKM

Pojkar u 14 år

1000 m

- 7) Kurt-Erik Hansell

100 m

- 4) Kurt-Erik Hansell

Pojkar u 12 år

4x800 m

- 2) IK Myran (Krister Backlund)

Flickor u 14 år

100 m

- 7) Ulla-Maija Forsell

Flickor u 12 år

800 m

- 6) Saana Forsell

Flickor u 10 år

100 m

- 2) Marina Åstrand

Längd

- 3) Marina Åstrand

4x800 m

- 3) IK Myran (Marina Åstrand, Marika Åstrand)
(Öb 26.07 -74)

Friidrott, kommunmästerskap knattar

Pojkar u 14 år

1000 m

- 2) Kurt-Erik Hansell

Tresteg

- 4) Kurt-Erik Hansell

Pojkar u 12 år

100 m

- 5) Kristers Backlund

Flickor u 14 år

Längd

- 7) Ulla-Maija Forsell

Kula

- 3) Ulla-Maija Forsell

Flickor u 10 år

100 m

- 2) Marina Åstrand

Längd

- 1) Marina Åstrand 4) Marika Åstrand

(Öb 15.08-74)

Friddrott, kommunmästerskap

B-pojkar

Diskus

1) Kaj-Gustav Store

Längd

3) Dan Aurén

800 m

1) Dan Aurén

(Öb 15.08 -74)

Friddrott ÖID:s knattefinal

Flickor u 10 år

100 m

4) Marina Åstrand

800 m

4) Marina Åstrand

Flickor u 14 år

80 m häck

4) Ulla-Maija Forsell

(ÖB 16.08 -74)

Skolidrottmästerskapen

Flickor A

Spjut

2) Gun Ahlskog

Kula

4) Gun Ahlskog

(Öb 11.09 -74)

Friddrott, Forsbackalänken

25) Mikael Brännkärr 28) Dan Aurén

(Öb 24.09 -74)

Vad gör pensionärerna?

Karl Aspvik - Karleby, pensionär och klockmakare

Trots att jag borde ha pensionerat mig för länge sedan jag är redan fyllda 71, kan jag inte låta bli att någon gång påta med mina klockor. Det är svårt att lämna det arbete jag sysslat med hela mitt liv.

Folk kommer med sina klockor och vill ha dem reparerade, vill kanske inte acceptera att jag kanske någon gång lägger av. Dessutom har jag gården att sköta, den tar ganska mycket av min tid i anspråk.

(Öb 10.10 -74)

Pensionärshemmet

Skriv nu att vi trivs, stortrivs, säger Elsie Högnäs och Ellen Ljungberg när Öb:s reporter lämnar Elsies bostad i Pensionärshemmet i Nedervetil.

Pensionärshemmet invigdes officiellt den trettonde oktober. I Pensionärshemmet som består av två radhus finns 11 lägenheter, varav sju avsedda för ensamstående personer och fyra för ett par.

Elsie Högnäs är alltså en av de nyinflyttade. Så gott som hela sin livstid har hon bott på fädernegården belägen i Pelo på åstranden i Nedervetil.

De senaste två vintrarna har hon tillbringat hos en syster i Kronoby. Trots att hon trivdes hos systemen ville hon i alla fall ha den frihet som en egen bostad eller stuga innebär.

Så det blev pensionärshemmet i Nedervetil. Så värst länge kunde hon inte tänka sig bo kvar på hemgården. Stugan, som byggdes av Elsies morfar i slutet av 1700-talet höll på att bli dragig och gammal, dessutom saknades alla moderna bekvämligheter. El-ström fanns men det var också allt. För att klara av en vinter till hade hon funderat på att låta installera el-värme. Men det skulle ha blivit för dyrt.

Samtidigt borde hon också ha låtit installera vattenledning, kloak, riva ner en gammal spis, det skulle ha blivit både dyrt och arbetsamt. Dessutom tycks man också här märka bristen på arbetskraft.

- Aldrig fanns det några lediga arbetskarlar. Att få en stege till taket, var bara det omöjligt, säger Elsie.

- Därför föll det sig naturligt för mig att flytta till Pensionärshemmet när det vid en lämplig tidpunkt blev färdig.

- Längre har jag väntat att något slags hyreshus skulle byggas i Nedervetil, i stil med de som byggs i Kronoby centrum. Dit skulle jag då eventuellt ha flyttat, kanske köpt en aktie, men inget hyreshus byggdes och då jag helst inte ville lämna Nedervetil, flyttade jag inte till Kronoby heller.

Trivs

- Och här trivs jag. Jag trivs med bekvämligheterna, vatten, WC, badrum, centralvärme, köket och mitt kombinerade sov- och vardagsrum, sammanlagt 25 kvadratmeter. För allt det betalar jag 172 mark i månaden, den egentliga hyran är 154 mark men med varmvatten och elektricitet blir det en extra utgift på knappt 20 mark i månaden

Dessutom har de som bor här tillgång till bastu för vilken de betalar två mark per besök, så finns det också möjligheter att tvätta sina kläder i en automatmaskin för två mark per gång. I samma byggnadskomplex som bastun och tvättstugan finns också torkutrymmen, ett sällskapsrum med telefon samt förvaringsutrymmen för cyklar, sparkstöttingar och kläder.

- Tänk så skönt jag har det här, ingen ved att bära in för kakelugnen, varmt och kallt vatten kommer så fort jag vrider på kranen. Hemma på fädernegården hade jag under den senaste tiden svårt att få vatten, då brunnen höll på att rasa igen så jag var tvungen att hämta mitt vatten hos grannarna eller samla regnvatten. Pepparkakorna och vetebröden lyckas jag med lika bra i min elektriska ugn här som i min vedspis hemma.. För säkerhets skull bakade jag lite extra pepparkakor innan jag flyttade hit, jag trodde jag inte skulle lyckas med gräddningen i en el ugn. Men det tycks också gå, konstaterar Elsie Högnäs vid kaffebordet.

Kamratskap

- En av de största orsakerna till att jag trivs så bra här är det goda kamratskapet mellan oss som bor här. Här får jag vara till lite nytta. Efter att ha bott ensam i femton års tid är det trevligt att bo ihop med folk igen. I en av lägenheterna intill bor Helena Granbacka som är åttio år och har lite svårt att röra sig. Jag brukar hjälpa till med att utföra diverse småsysslor, tömma slaskämbare, utföra butiksärenden och dylikt. Då får jag ju samtidigt utöva något av mitt forna yrke som hemsyster.

Ofta brukar vi besöka varandra här på hemmet, jag tar mitt dragspel och så samlas vi några stycken hos någon och tar oss en kombinerad sång- prat- och kaffestund. Och nu sen sällskapsrummet småningom blir färdigt inrett med tv-apparat och allt tror jag nog att tiden här blir kort.

På söndagarna och under helgerna besöker vi alltid kyrkan som ligger nära intill, ett tack vill jag också framföra till kyrkoherde Wentin och lärare Koberg som gjort så mycket för vår trevnad. Ifall vi har några problem eller andra oklarheter står de gärna till tjänst.

Ingenting fattas

- Egentligen är jag förvånad över att jag har fått det så bra, jag kan inte klaga över någonting. Min bostad är tillräcklig stor, väl planerad, och inte så dyr heller, pengarna räcker till. När gårdsplanen nästa sommar blir färdig med gräsmatta och planteringar och sen vi dessutom fått alla blomlådor utplacerade tycker jag att man inte kan ha det bättre ordnat än jag har det i dag. (Öb 18.10 -74)

Friddrott, ÖID:s knattestatistik

Flickor u 10 år

800 m

7) Marina Åstrand

Längd

9) Marina Åstrand

(Öb 26.10 -74)

Gustafssons läderfabrik skall uvidga

Vid Bröderna Gustafssons läderfabrik i Nedervetil pågår för närvarande en omfattande tillbyggnad. Längs den 43 och en halv meter långa fabriksbyggnaden kommer tillbyggnaden att byggas. Den blir som den gamla delen i två våningar och omfattar totalt 880 kvadratmeter eller 2.574 kubikmeter.

Redan på sommaren blev sockeln gjuten men först i månadsskiftet augusti-september påbörjades byggnadsarbetet, uppger verkställande direktör Fritiof Gustafsson. Det är Brännkärr bygglag som har hand om träarbetet och Gustav Plogman är ansvarig byggmästare. I februari hoppas man att den nya avdelningen blir inflyttningsklar.

Det har varit något trångt om utrymmet i fabriken men nu skall det bli avsevärt bättre. Produktionen torde också kunna utökas med omkring 15-20 procent. Vid fabriken finns för närvarande c:a 50 anställda jämte hemsömmerskor. Fem till tio nya arbetsplatser torde tillbyggnaden kunna ge, framhåller direktör Gustafsson.

En del maskiner flyttar från den gamla avdelningen till den nya och även nya maskiner har redan beställts, bland annat en falsmaskin. Även en pilesavdelning kommer att få rum i tillbyggnaden där skinnen kommer att finbehandlas.

(Öb 08.11 -74)

Friddrott, ÖID:s knattestatistik

Diskus

3) Gun Ahlskog

(Öb 09.11 -74)

Tre blev skadade vid frontalkrock i Nedervetil

På tisdagsförmiddagen inträffade en frontalkrock på riksväg-13 i närheten av Slotte i Nedervetil. Tre personer skadades vid krocken och fördes till Centralsjukhuset, vilket de dock fick lämna efter omplåstring.

Vid 10.45-tiden på tisdagen kom en Volkswagen personbil körande från jväsylåhålet. Av någon anledning kanade den över till vänstra sidan av vägen vid Slotte-gårdarna och törnade mot en Volvo som kom från gamlakarlehålet. Båda bilarna blev illa tilltygade och de inblandade i krocken, föraren i Volkswagen och en passagerare samt föraren av Volvo-

bilen fördes med ambulans till centralsjukhuset. Efter observation fick alla tre dock lämna sjukhuset.

(Öb 13.11 -74)

Skidåkning, Granskning för landskapsstafetten

2) Lars Lillkåla

Pojkar u 18 år

4) Dan Aurén

Pojkar u 16 år

1) Mikael Brännkärr 3) Mats Aurén

(Öb 24.12 -74)

Skidtävling, Vetil

Pojkar u 16 år

10) Mikael Brännkärr

Pojkar u 18 år

9) Dan Aurén

(Öb 28.12 -74)

Skidåkning, dt-tävling i Nedervetil

Pojkar u 16 år

1) Mikael Brännkärr

Pojkar u 18 år

1) Dan Aurén

Pojkar u 12 år

2) Mats Aurén

Pojkar u 10 år

4) Tommy Hongell

(Öb 31.12 -74)

Skidåkning, Landskapsstafett

Etapp IV

6) Mikael Brännkärr

Etapp VII

4) Lars Lillkåla

(Öb 07.01 -75)

Skidåkning, knattetävling

Pojkar u 10 år

2) Tommy Hongell

Pojkar u 14 år

2) Mats Aurén 4) Krister Sjelvgren

Flickor u 10 år

1) Marika Åstrand

Flickor u 12 år

3) Marina Åstrand 4) Saana Forsell

(Öb 11.01 -75)

Födelsedag

Direktör Fritiof Gustafsson fyller i morgon, lördag femtio år. Han är verkställande direktör för Bröderna Gustafssons läderfabrik i Nedervetil sedan år 1956. Fritiof Gustafsson fick sin första merkantila utbildning vid Handelsskolan i Gamlakarleby. Sedan styrde han kosan till Danmark där han genomgick Nordiska garvarskolan i Köpenhamn. Därefter följde studier i Tyskland vid Farbenfabrik Hayer i Leverkusen.

Efter hemkomsten blev det anställning vid det egna företaget på Pelo, där han innehade olika vakanser tills han år 1955 övertog chefsskapet över fabriken. Under de 20 åren Fritiof Gustafsson varit verkställande direktör har produktionen mångdubblats och fabriken utvidgats likaså. I all synnerhet under de senaste åren. Hans kunnande på läderindustrins område har även kommit till användning i hans uppdrag som styrelsemedlem i Läderindustri.

Pälsberederis i Kållby styrelse tillhör han likaså och även Herrfors Ab:s styrelse. Genom sina täta utlandsresor håller han sig ajour med, vad som sker inom läderbranschen .

Men det är inte enbart läder och skinn som fångat dir. Gustafssons intresse. Han har mer än de flesta ägnat åt kommunalpolitiken. Sedan 1957 eller i 18 år har han tillhört kommunstyrelsen och gör det fortfarande. När storkommunen bildades hörde han till organisationskommittén, vilken lade grunden till storkommunen. Men det är inte enbart kommunstyrelsen som tagit hans intresse i anspråk. El-verksnämnden har han tillhört lika länge som kommunstyrelsen.

- Industrialiseringsnämnden är för en sådan man som Fritiof Gustafsson en nästan självskriven sak. Eftersom inkomster behövs för kommunens behov, så har han även fått sitta i skattenämnden under en följd av år. Prövningsnämnden tillhör han fortfarande.

Att en verkställande direktör behöver ha goda kontakter med bankväsendet är självklart. Och Karlebynejdens Sparbank har utnyttjat Fritiof Gustafssons bankmannasinne. Han tillhör bankens styrelse och även lokalstyrelsen i Nedervetil. Innan ortens banker fusionerades tillhörde han principalkåren och styrelsen i Nedervetil Sparbank.

Om affärsvärlden och kommunalpolitiken upptagit dir. Gustafssons intressen, så har inte kroppens motion fått ge vika. Idrottsklubben Myran kassör har han varit sedan 1948 eller i 27 år. Idrottsklubbens ekonomi har alltid varit god.

För att ytterligare stärka konditionen gör han tillsammans med familjen resor till fjällen under olika årstider. Där får han den motion och avkoppling som behövs för en så hårt upptagen man.

Inte enbart kommunalpolitiken har varit dir. Gustafssons intresse. Även rikspolitiken ligger honom varmt om hjärtat. Svenska Folkpartiets lokalavdelnings viceordförande har han varit i ett 15-tal år. Han är Nedervetil Lions clubs stiftande medlem och har varit klubbens president.

Att direktör Fritiof Gustafsson hinner med allt detta, är för en utomstående en gåta. Trots den enorma arbetsbördan han påtagit sig är han alltid lugnet själv, och hinner med allt utan att verka stressad.

(Öb 17.01 -75)

Skidåkning, DM

Stafett 3x10 km

3) TUS (Lars Lillkåla)

3x5 km pojkar u 18 år

4) IK Myran (Dan Aurén, Mikael Brännkärr)

(Öb 26.01 -75)

Skidåkning, DM

Pojkar u 14 år

19) Mats Aurén

Pojkar u 18 år

4) Dan Aurén

Pojkar u 16 år

4) Mikael Brännkärr

(Öb 28.01 -75)

Skidåkning, FSSM

Stafett 3x20 km

3) TUS (Lars Lillkåla)

(Öb 02.03 -75)

Skidåkning, FSSM

Pojkar u 16 år

3) Mikael Brännkärr

Pojkar u 18 år

9) Dan Aurén

30 km

4) Lars Lillkåla 37) Per Lillkåla

(Öb 04.02 -75)

Kvinnoåret

Erik Högnäs, handlande i Nedervetil:

Är då inte alla år kvinnoår? Ett kvinnoår har ganska liten betydelse, de borde vara minst femtio om de skall medföra någon nytta för kvinnorna. Inte heller anser jag vi behöver något särskilt mannens år. Vi har mors dag och fars dag och det kunde räcka med dessa dagar. Inte för att vi får glömma bort kvinnorna. De behövs lika väl i vårt samhälle som männen, men inte vinner kvinnorna något på ett enda kvinnoår.

(Öb 06.02 -75)

Åstranden i Nedervetil rasar

Plötsligt försvann tjugofem meter strand

Plötsligt rasade åstranden med dunder och brak och försvann i den strida älvens djup med träd och allt. Ett par tre miljoner kg jord försvann i djupen. Det var som en jordbävning gått fram - och en sådan var det strängt taget också.

Där en väg funnits tidigare fanns nu ingenting - bara den forsande älven. Och uppe på kanten av den brantsluttande tre meter höga stranden balanserade Valter Slottes fähus!

Om stranden rasat två gånger hade fähuset med kor och allt försvunnit i än, säger Slotte.

Valter Slotte bor på Pelostranden i Nedervetil. Raset skedde alldeles intill hans fähus. Bara rena rama turen räddade det plus ett ingripande från ingenjörssdistriktet. Mittemot gödselhögen uppstod snart nya sprickor och man kunde befara ett nytt ras. Risker är inte utesluten än, fast det akuta läget botats med 700 kubikmeter grus och sten.

Valter Slotte pekar på breda sprickor i marken på tio meters avstånd från den nya stranden. Ska också den remsan ge efter snart?

Stranden föll ner i än längs en sträcka på omkring 25 meter. Bredden på den strandremsa som försvann är tio meter.

Orsaken till raset torde stå att söka i den exceptionellt regniga sommaren och hösten. Men säkert bidrar även ågrävningarna vid Vihus i Lahnakoski vilka gjort älven oerhört strid.

Det är inte första gången åbrinken rasar på Pelostranden. För fyrtio år sedan rasade stranden mittemot och någongång har också ett ras skett vid Pelobron - en halv kilometer härifrån. Men aldrig har raset varit så nära att få allvarliga följder.

Det var i november månad marken försvann - efter en intensiv regnperiod. I onsdags var vägen och stranden reparerad efter ett ganska svårt och riskfyllt arbete som var nära att kräva t.o.m. dödsoffer.

Fyra lastbilar plus traktorer var med om fyllnadsarbetet. Arbetet var farligt för gruset och stenarna kunde ha gett efter när som helst under bilarnas och traktorens tyngd. Vid ett tillfälle höll Gustav Lindgren på att lasta av grus och sten från traktorn uppe på den tre meter höga branten. Just då han körde bort med traktorn gav plötsligt hela fyllningen efter och försvann i djupen. Men som tur var rullade traktorn just då över till fast mark och Lindgren slapp undan med blotta förskräckelsen... Men efter det tillbudet lastade man med grävmaskin.

Vägen som skiljer Valter Slottes fähus och ån åt ägs inte av Slotte. Därför blir det troligen inte han som får stå för kostnaderna vid reparationsarbetena. Men vem hade ersatt honom om raset blivit något större eller inträffat två gånger?

Jag är glad över ingenjörskommitténs snabba ingripande. Jag hade knappt kommit hem från stan förrän man i telefon meddelade till mig att hjälpen är på väg.

Tyvärr kunde man bara inte arbeta för fullt förrän i mitten på januari. Marken var alldeles för mjuk och farlig. Under den tiden fick Valter bara leva på hoppet.

- Det såg verkligen hemskt ut, säger han. Men nu ska vi tro att allting är botat, säger han förhoppningsfullt.

(Öb 08..02 -75)

Skidåkning, Trindsvedespelen

Allmän klass

5) Ossian Wassborr

(Öb 19.02 -75)

Skidåkning, kommunmästerskap knattar

Pojkar u 14 år

9) Mats Aurén

Flickor u 12 år

5) Marina Åstrand

Flickor u 10 år

5) Marika Åstrand

(Öb 05.03 -75)

Skidtävling, IK Kronan

Allmän klass

5) Per Lillkåla

Pojkar u 14 år

9) Mats Aurén

Flickor u 12 år

5) Marina Åstrand

Flickor u 10 år

5) Marika Åstrand

(Öb 09.03 -75)

Skidskytte, Älgjägare

2) Ossian Wassborr

(Öb 09.03 -75)

Skidtävling, Parklopp i Terjärv

9) Lars Lillkåla
(Öb 14.03 -75)

Skidtävling, Gamlakarlebyspelen

15 km

48) Lars Lillkåla
(Öb 16.03 -75)

Skidtävling, Mercuriustävling

1) Lars Lillkåla 45) Leif Lerbacka 46) Sune Högnäs 47) Gustav Raak

Oldboys

13) Gunnar Hongell
(Öb 25.03 -75)

Skidtävling, Brahes 5-mil

1) Lars Lillkåla
(Öb 25.03 -75)

Stor-Slotte i Nedervetil

Som att stiga direkt in i rena adertonhundratalet

Stor-Slotte brukar gården kallas. Den är byggd i tre våningar om man räknar vinden, har en golvyta på fyrahundra kvadratmeter och tio rum. Gården finns i Nedervetil, Slotte och bebos av bonden Håkan Slotte, 32, Måkan Ulla samt barnen Matias, 7, och Ulrika, 3.

Gården verkar pampig utanpå men intrycket förstärks ytterligare vid inträdet. Det mest märkliga med denna gamla bondgård är dess innandömen. Rummen är stora och det är nästan tre meter till tak i båda våningarna. Flera generationer representeras genom en antik pompa och ståt som lätt gör besökaren handfallen. Alla tio rummen är belamrade med ett nästan oräkneligt antal antikmöbler och andra antikföremål. Det är nästan som att stiga in i 1800-talet.

Praktiskt taget alla inventarier har en anknytning till gårdens historia. Den nuvarande heminredningen som Håkan och Ulla svarat för måste stimulera varje människa som är intresserad av gamla ting.

De pompiösa soffmöblemangen, takkronorna, de gamla skåpen, stolarna och borden andas adertonhundratalet. Till övervägande delen är det frågan om empirstil och gustaviansk stil men också pigsoffor o.dyl. finns. Den som till största delen svarat för upprustningen är Håkans farfar kommerserådet Matts Alexander Slotte en betydelsefull man på sin tid inom näringslivet. Mannen bakom Slottes skoaffär i Gamlakarleby till exempel. Det är på Stor-Slotte han har sina rötter. Diktaren Alexander Slotte bodde på sin tid i granngården omkring tio meter från detta hus.

Håkan och Ulla Slotte har aldrig kommit sig för att katalogisera husets inventarier. De har inte ens någon bild av möblernas och föremålens ungefärliga antal. Någon bild av föremålens värde i pengar har de inte heller. Men Håkan har höjt brandförsäkringen...

- Men det är svårt att få tag på en försäkring som täcker allt, säger han.

Gården har uppförts i slutet på adertonhundratalet enligt det Slotte känner till. Det har alltid varit en bondgård även om kommerseråd bebott huset och genom sitt antikintresse satt sin prägel på det.

Förr folkrik

Gården hyste på sin tid mycket folk. Gårdsfolk fanns i fyra generationer och därtill förfogade man alltid över en avsevärd skara tjänstefolk. En tid fanns det fyra pigor och två drängar. Hästarnas antal uppgick vid en tidpunkt till tolv stycken.

Ulla Slotte kan tala om att den sista pigan förekom på gården ännu 1962. Gårdens förra ägare, Håkans far Gunnar fick hjärtslag på höängen en sommardag för nio år sedan och Håkans mor dog ett år senare. Sedan dess har Håkan och Ulla bott ensamma i den väldiga mangårdsbyggnaden tillsammans med sina två barn.

Håkan har en Audi stående på gården, i fähuset står fyrtio nötkreatur tjuvrade - därav tjugo mjölkkor - i stallet finns två unga travhästar, gården har hundrasextio hektar skog och fyrtio hektar jord. Men i fähuset har inte lyckan stått bi - i januari förlorade man sju kor i ett slag på grund av att korna förgiftats av mögligt hö.

Detta är basfakta om gården som väl kan göra anspråk om att vara en av de mest välförsedda antikviteter, åtminstone i Nedervetil.

Intresset i arv

Det mest brännande antikvitetsintresset gick bort med M.A. Slotte år 1964. Intresset hann dock smitta av både på Håkan och Ulla som sedan dess gjort upptäcktsfärder på gårdens stora vind - där kan man förresten gå upprätt även om det finns två våningar inunder - samt i de övriga byggnaderna och rigrundar som hör till gården.

Ulla berättar att man gjort många märkliga fynd i vindens sågspån. De har iståndsatts och sedan fått sin plats i hemmet.

- Det mesta känner vi inte till historien kring och många föremål känner vi inte användningen för. Men vi har lagt ner tid och möda att samla upp, iståndsätta och bevara det vi kommit över.

Håkan Slotte konstaterar att det mesta av tiden verkligen gått åt uppsamlingen och inredningen. Man har inte haft tillfälle att specialisera sig särskilt mycket, det unga paret äger inte så mycket kunskap kring skilda möbelstilar etc. Men med tiden ska väl den saken också ordna sig. Föremålen är tillsvidare huvudsaken.

Mera hemma bland korna

- Det är nog faktiskt så att man känner sig mera hemma bland korna och på åkern, säger Håkan. Tiden är knapp när man är ensam på jordbruket.

Med detta alltså inte sagt att det unga paret inte på ett ansvarsfullt sätt tagit hand om allt som är värt att bevara. Varje pryl tas om hand även om de själva nekar att de är specialister.

- Vi är väldigt tacksamma för att gårdens tidigare invånare sparat de gamla tingen, säger Ulla.

Helgerån!

Ulla talar för övrigt allt emellanåt om att det och det "ingreppet skulle vara helgerån". De känner sitt ansvar, var så säker. De har varit noga med att inte bryta stilen när de skaffat sig lite modernare möbler i första våningens vardagsrum. Det moderna är ett stort pampigt soffmöblemang i svart läder som man på ett förtjänstfullt sätt fått att smälta ihop med ett stort svart skåp som M.A. skaffade hit en gång i tiden.

Förutom alla möbelpjäser finns det massa annat gammalt som vi inte kan gå in på här. Ute på fähusvinden finns det t.ex. gamla schäser och trillor, kyrkslädar och en massa arbetsredskap som Håkan har för avsikt att iståndsätta. Som en intressant detalj kan nämnas att man satt ellampor i de gamla oljelamporna som hänger i taket här och där i huset.

Att underhålla all ståten måste vara ekonomiskt betungande men Håkan säger att man inte räknar så mycket på sånt. Särskilt arbetsamt brukar Håkan och Ulla få det på våarna när ljuset börjar avslöja det damm som samlats i det stora husets många antickpjäser. Då måste man göra en omständlig städning. Storstädning och putsning äger rum omkring tre gånger per år och den operationen skulle minsann ge många hemmafruar gråa hår.

Säljer inte

Då och då förekommer det att antikuppköpare kommer till gården. Hittills har Håkan och Ulla inte sålt en enda pjäs. Däremot har man gått på uppköp. En hel del udda ting har man fått tag på det sättet, men det mesta har hittats på gården.

Båda två är måna om att det som finns kvar av landsbygdens ålderdomliga prägel borde bevaras varhelst det förekommer. Visst behöver sanering av gamla byggnader äga rum men utbyggnader och renovering borde inte få bryta den ålderdomliga stilen. Framför allt borde man avhålla sig från att bygga ihop en modern låg egnahemsflygel med en gammal och värdig bondgård. Sådant sticker i ögat.

BÖRJE

(Öb 28.03 -75)

Skidtävling, Småbönders

Pojkar u 18 år

1) Mikael Brännkärr

(Öb 08.04 -75)

Otto gör allt i trä

Så högt uppe på Peloharju som man kan komma, med utsikt över en vacker ådal och halva Nedervetil - där bor Otto Pelander, 73, i en vitmålad stuga. Han är en silverhårig, glasögonprydd och munter herreman som bott hela sitt liv här.

I fyrtiotrelånga år har han arbetat trehundra meter längre ner i backen i bröderna Gustafssons garveri. Innan han började där vaktade han kor i fem år och eldade ångpanna i fem.

Otto Pelander är en människa som gjort vad han kunnat av livet med sina bara händer. Det fortsätter han med ännu sju år efter pensioneringen. Arbetet går inte så lätt ur en.

- Läder har varit mitt yrke och slöjd min fritidssysselsättning, säger han.

Snickarboden där många alster under årens lopp har format sig under hans flitiga arbetshänder ligger tio meter från stugan som han år 1938 byggde med egna händer - naturligtvis. När han får en människa som sällskap dit in är han som eld och lågor när han beskriver snickrandets fröjder, sina arbetsredskap och sina alster.

Han vet och kan allt som är värt att veta och kunna om trä. De yxskaft han tillverkat är så "färdiga" att dylika underverk inte hittas inom tio kilometers radie. Och yxskaft det är bara smågrejor det om man jämför med det finsnideri Otto kan prestera i sin mest inspirerande stunder. Grövre slöjd som tillverkning av möbler står han inte heller främmande för - nästan alla möblerna i stugan är tillverkade av honom själv. Handlag med trä har han alltid haft, slöjdvitsordet var det bästa i folkskolbetyget.

Otto Pelander har aldrig haft så mycket till över för jordbruket som näring. Han har alltid varit en jobbare och har aldrig kunna tänka sig att tjäna sitt levebröd på annat sätt.

- Man var tvungen att börja jobba, helt enkelt när kroppen behövde mat. Och så tänkte jag, genast från början att det var allra bäst om jag stannade i samma företag hela livet. Med lång tjänst får man bra pension. Pensionen det var något jag räknade med ända från början.

I Otto Pelanders hus är alla tre pensionerade. Han själv, hustrun Mina och dottern Aira, 27, som är mongolid. Otto är nu gift för andra gången - i hans första gifte hade han Minas syster Fia som hustru.

- Fia var sjuklig och när hon dog bort och jag blev ensam med två små barn fortsatte jag frierierna i samma gård, men med en Mina i stället. Med Mina har jag fått fyra barn av vilka tre är borta hemifrån, två av dem i Sverige.

Fadern arbetare

Ottos far hade lite jord men inte heller han var jordbrukare. Han var arbetare men extraknäckade med sina affärer. Otto att fadern brukade färdas runt med en kälke i vilken han lastat nålar och andra småsaker som han sålde i gårdarna. Han drog kälken med en dragsela han satt runt nacken.

Tillsammans med sin far grävtade Otto upp den steniga tomten på vilken gården nu ligger. Det var ett tungt göra.

- Arbetarna på den tiden hade så liten lön att jag helt enkelt inte kunde korta av på de lån jag tog för tillbehören. Hela lönen åtgick till mat. Därför hade jag samma skulder kvar ännu tio år efter bygget. Eftersom jag i alla fall inte kunde leva med dem började jag och pojken Olof fånga kräftor i ån. Varje morgon före arbetet gick vi fyra-fem kilometer och tog upp kräftor och på kvällarna samma sak. Till slut var gården betald med kräftorna.

Otto Pelander minns den gamla goda tiden vid bröderna Gustafssons läderfabrik med blandade känslor. Det var närmaste omänskliga tider. Inga maskiner fanns och garvandet var helt enkelt en av de värsta formerna av kroppsarbete man kunde tänka sig. Det var som att barka props med bandkniv - liknande metoder praktiserades. Sedan när maskinerna kom blev det lättare. Otto blev skötare av falsmaskiner, vaskmaskiner och sträckmaskiner.

Sysslade med allt

- I garverierna hittar man inte ett jobb som jag inte skulle ha sysslat med, säger han.

Branschen har alltid varit underbetald, berättar Otto och uppger att han själv när han slutade år 1968 hade tre mark i timmen.

- Jag har alltid haft tiggarpojkarlön, säger han. Nu har det blivit bättre först under de senaste åren. Arbetaren på fabriken har nu i medeltal nio mark i timmen. Första tiden jag var på fabriken hade vi en arbetstid på tio timmar och sexdagarsvecka förstås. Veckolönen på den tiden var fem mark - tjugo mark i månaden alltså.

Facklig organisation existerade naturligtvis inte, gör det inte ännu i denna dag. Men vi fick äta med Gustafssons matlag och där fick bi förstklassig mat som vi inte annars hade haft råd att skaffa oss. Sedan var de en annan sak att arbetet på den tiden var så outvecklat att händerna och axlarna var så ortdomnade att man knappt kunde hålla skeden i handen.

- Förr brydde sig ingen om arbetaren. Stod man ensekund eller två skrek förmännen alltid åt en att arbeta. Men de räknade aldrig de timmar, dagar och veckor som samlades in i obetald övertid och som arbetaren aldrig pratade om i rädsla för ledningen.

Otto Pelander var förtroendemän. Uppgiften för en förtroendemän var att föregå med gott exempel och fungera som någotslags ombud mellan företagsledningen och arbetarna. Otto har fått gå många hårda ronder under "den gamla goda tiden". Han anser att läget nuförtiden är alldeles annorlunda. Nya direktören Fritiof Gustafsson är en hygglig prick som bryr sig om arbetarna.

Knegarsjäl

Fyrtiotre år på samma arbetsplats kräver en knegarsjäl. Otto Pelander anser att det inrutade livet passat honom bäst. Enda egentliga avbrottet var krigsåren. Otto har också varit ute vid fronterna i Lotinapelto, Syväri och Äänesjärvi. På den sistnämnda platsen förfrös han båda fötterna och hemförlovades.

I dag tillbringar han pensionsålderna hemma på Pelo och säger att han aldrig trott att livet någonsin kunde gestalta sig så bra som det nu gör. Dagarna går i sin stilla lunk och Otto har stugan och snickarboden. Jag tycker att solen skiner jämt, fäts det är mulet, säger han. Allt mer intresserad av slöjd blir han bara. Han har tillverkat båtar och gammaldags brunnar med en kvinna som finsnideri och planerar nu andra alster. I snickarboden finns kälkar och åror och slipstensdragande gubbar. I turen står vävstolar och gungor i miniatyr.

Till sommaren ska han inreda basun. Då får Otto Sverigefrämmande.

(Öb 22.04 -75)

Friidrott, Terräng-DM

B-pojkar

8) Kurt-Erik Hansell

A-pojkar

5) Dan Aurén
(Öb 06.05 -75)

Friddrott, Terräng kommunmästerskap

Flickor u 12 år

8) Saana Forsell

Pojkar u 14 år

1) Kurt-Erk Hansell

Pojkar u 16 år

1) Mikael Brännkärr

(Öb 09.05 -75)

Skolidrott, Terränglöpning

Högstadiet

2) Kronoby Kurt.-Erik Hansell, Mikael Brännkärr)

(Öb 21.05 -75)

Skoltävling Jakobstad-Gamlakarleby-Skellefteå

Flickor

Diskus

2) Gun Ahlskog

(Öb 28.05 -75)

Friddrott, Yrkestävling

Damer

100 m

3) Ulla-Maija Forsell 5) Gun Ahlskog

Längd, jämfota

2) Gun Ahlskog

Herrar

100 m

1) Sune Högnäs 3) Reijo Raikula

Tresteg

5) Sune Högnäs

600 m

3) Lars Lillkåla

(Öb 28.06 -75)

Skytte, Karstula

Miniatyrgevär, liggande

Veteraner

4) Evald Nyman

Miniatyrpistol

Veteraner

1) Evald Nyman

Luftpistol

Veteraner

2) Evald Nyman

(Öb 05.07 -75)

Fröidrott Junior- DM

B-pojkar

2000 m

- 1) Mikael Brännkärr
(Öb 13.07 -75)

Skytte DM

Luftpistol

Veteraner

- 2) Evald Nyman
(Öb 15.07 -75)

Fröidrott Junior- DM

A-Flickor

Diskus

- 1) Gun Ahlskog
(Öb 15.07 -75)

Fröidrott, Knattetävling

Flickor u 10 år

100 m

- 1) Marika Åstrand

Höjd

- 1) Marika Åstrand

Längd

- 1) Marika Åstrand

Flickor u 12 år

100 m

- 2) Marina Åstrand 8) Saana Forsell

300 m

- 1) Marina Åstrand

60 m häck

- 2) Marina Åstrand 3) Saana Forsell

Höjd

- 1) Marina Åstrand

Längd

- 2) Marina Åstrand 5) Saana Forsell

Kula

- 1) Marina Åstrand 4) Saana Forsell

Pojkar u 10 år

100 m

- 4) Stefan Hansén 8) Johan Nyman

Längd

- 4) Stefan Hansén 10) John-Erik Store

Pojkar u 12 år

Längd

- 6) Sixten Store

Kula

- 3) Sixten Store

Pojkar u 14 år100 m

1) Kurt-Erik Hansell

1000 m

1) Kurt-Erik Hansell

Längd

1) Kurt-Erik Hansell

Kula

3) Kurt-Erik Hansell

(Öb 15.07 -75)

Fröidrott, Knatteklubbkamp IKK-TUS-GIF-IKM**Flickor u 10 år**100 m

5) Marika Åstrand

4x100 m

4) IK Myran (Marika Åstrand)

Flickor u 12 årLängd

5) Maina Åstrand

4x100 m

3) IK Myran (Marina Åstrand)

Pojkar u 14 år1000 m

1) Kurt-Erik Hansell

4x100 m

1) IK Myran (Kurt-Erik Hansell)

(Öb 16.07 -75)

Fröidrott, Knattefinal**Pojkar u 14 år**1000 m

4) Kurt-Erik Hansell

300 m

3) Kurt-Erik Hansell

Flickor u 10 årLängd

6) Marika Åstrand

Flickor u 12 årKula

2) Marina Åstrand

(Öb 16.08 -75)

Fröidrott, kommunmästerskap100 m

4) Sune Högnäs 6) Peter Nyman 7) Dennis Forsell

Längd

4) Sune Högnäs 7) Dennis Forsell

3000 m

1) Mikael Brännkärr 4) Sune Högnäs

Pojkar u 18 år

100 m

5) Dan Aurén

1000 m

1) Dan Aurén

Oldboys

Diskus

5) Fingal Sjelvgren

(Öb 17.08 -75)

Skytte, Reservofficerare-FM

Miniatyrgevär

Veteraner

12) Evald Nyman

Miniatyrpistol

Veteraner

20) Evald Nyman

(Öb 20.08 -75)

Friidrott GIF-tävling

Pojkar u 14 år

1000 m

6) Kurt-Erik Hansell

(Öb 20.08 -75)

Fähus brann i Nedervetil

Fem brandkårer alarmerades på torsdagskvällen till en eldsvåda i Nedervetil där Håkan Lerbackas fähus antänts. Håkan Lerbacka som var i fähuset märkte i ett tidigt stadium att brand uppstått i höet i fähusladan men kunde inte släcka det torra höet. Elden hade troligtvis uppstått genom kortslutning i elledningsnätet.

I fähuset fanns för tillfället alla gårdens djur, tretton kor, två kvigor och kalvar. Man lyckades få ut alla djur ur fähuset. En kalv avled senare troligen på grund av rökförgiftning.

Branden började vid halvåttatiden och brandkåreerna kom snabbt till platsen. Ingenting kunde räddas av byggnaden. I ladugårdsbyggnaden förvarades lantbruksredskap som man till en del kunde rädda, bl.a. en traktor, 5000 kg allfoder som levererats på torsdagen blev lågornas rov, dessutom en ny såningsmaskin, 4000 kg konstgödsel, 25 lass AIV-foder jämte 1000 balar hö och 20 traktorlass hö. Fähuset var försäkrat.

Ladugården var relativt ny, byggd 1962, och fullt modernt vad utrustningen beträffar. I släckningsarbetet deltog förutom Nedervetil FBK, Terjärv, Kronoby, Karleby och Gamlakarleby brandkåreerna, som endast kunde göra bevakningsarbeten.

(Öb 22.08 -75)

Friidrott, Kertunjärvi runt

Oldboys ö 35 år

13) Leif Lerbacka

(Öb 26.08 -75)

Friidrott, Kommunmästerskap, knattar

Pojkar u 14 år

Längd

3) Kurt-Erik Hansell 9) Mats Aurén

Kula

3) Kurt-Erik Hansell

2000 m

1) Kurt-Erik Hansell

Flickor u 10 år

Höjd

1) Marika Åstrand

100 m

4) Marika Åstrand

Flickor u 12 år

Lngd

2) Marina Åstrand

Kula

2) Marina Åstrand

800 m

6) Marina Åstrand

(Öb 27.08 -75)

Myran steg till division fem utan att ha förlorat en match

A och O i dagen läge är att vi får en tränare till nästa säsong, säger IK Myrans allt i allo inom fotbollen Peter Nyman.

Ambitiösa planer kanske någon tänker men faktum är att IK Myran har steget upp till V-divisionen nästa år, efter att utan en enda förlust vandrat genom årets VI-division.

Inför nästa säsong skall man satsa litet allvarigare på fotbollen och i planerna ingår en tränare. Men säger Peter:

- Det är ingen lätt sak att få tag på någon. Det råder brist på kvalificerade tränare i nejden.

En person lovade i våras halvt om halvt att han skulle ta hand om träningen nästa säsong, men vi har inte hört något av honom efter det, så frågan är öppen.

Denna säsong har varit synnerligen framgångsrik för IK Myran. Redan vinterserien gav vissa förningar om att sommarsäsongen kunde bli framgångsrik. Myran blev fyra i sin serie och samlade lika många poäng som bl.a. Öja-73, och Öja spelar som bekant två divisioner högre än Nedervetil-pojkarna.

Endast en poäng förlorade IK Myran i årets VI-division. Det var en bortamatch mot Kållby i vilken man nådde 2-2. Nämnas kan dock att Myrans kanske bästa spelare denna säsong, Håkan Rauma, inte medverkade i den matchen. I övrigt har det blivit enbart segrar.

I samma zon som IK Myran har i år spelat Såka, Kållby, Lillby och Munsala. Jeppo var också med till en början, men gav upp halvvägs.

Peter Nyman berättar om vad man tänkte i Myran-läget i våras inför den här säsongen.

- Vår målsättning var att vinna VI-divisionen. Visserligen fruktade vi Såka något, men som det senare visade sig var den fruktan obefogad. Vinterserien gav oss den säkerhet vi behövde.

Jag har bara positivt att berätta om vinterserien. Den gav fotbollslagen den matchträning de behöver och till ett billigt pris. Någon bättre träningsform om vintrarna kan man inte tänka sig, fortsätter Peter.

Senaste vinter tränade nedervetilgrabbarna två gånger i veckan plus att det blev en match i veckan i vinterserien. Konditionsträningen fick var och en av spelarna sköta själv. På lagträningarna tränade man bara bollträning.

- "Vårt motto i senaste vinterns träning var "Bollen alltid med", säger Peter.

Och detta har givit resultat. Nu får IK Myranspelarna småningom börja tänka på nästa säsongens träning.

- Träningen måste nog tas lite mer på allvar nästa vinter, godkänner Peter och fortsätter.
- Motståndet blir hårdare i en högre division och det betyder att det krävs mera av spelarna. Någon fransk visit i V-divisionen har vi absolut inte tänkt göra utan målsättningen är nog den att "hållas" kvar i femman.
- Upp till fyran vill vi däremot inte. Vår plan här i Nedervetil fyller då inte längre måtten, så en plats i V-divisionen är precis det vi strävat till.

Bra ekonomi

Ekonomi brukar ofta vara ett hinder för små föreningar. I Myran är man däremot mycket nöjd med sin förening.

- Vi har faktiskt inget att klaga på. Vi kör med egna bilar till bortamatcherna, men får kilometerersättning. Dessutom betalar föreningen en viss procent då vi är i behov av fotbollsskor. Vi har det bra ställt. Träningsdressen och spelskjortorna är donationer, omtalar Peter.

Några egentliga inkomstkällor har fotbollssektionen i Myran inte. – Biljettintäkterna från våra hemmamatcher täcker nätt och jämt domarkostnaderna, berättar Peter vidare.

Det är femtiotal intresserade som varje match följer med vad Myran-pojkarna har för sig på planen. Och de är verkligen trogna anhängare. De följer med också på flesta bortamatcher och hejar fram de egna.

De pojkar som i år fört upp Myran en division kommer också nästa år att kämpa i V-divisionen. Vi skall inte gå några värvningståg. Vill någon spelare komma till Myran så varsågod, men jag tror nog att vi klarar oss med det material vi har, ifyller Peter Nyman.

Lagsammasättningen

Truppen som Myran upp till "femman" är: Målvaketr Gustav Raak och Bengt Bång
Backar: Leif Slotte, Håkan Rauma, Karl-Erik Nygren, Hans Bång och Björn Sandbacka.
Mittfältsspelare: Tom Hansén, Olav Hansén, Ole Gustafsson, Jan-Olof Dalhem.

Forwards: Reijo Raikula, Sune Högnäs, Håkan Ollqvist, Ulf Björkqvist, Kari Taivassalo, Dennis Forsell och Peter Nyman.

(Öb 30.08 -75)

Friidrott, Knatteklubbkamp IKK-TUS-GIF-IKM

Flickor u 10 år

Längd

2) Marika Åstrand

4x300 m

4) IK Myran (Marika Åstrand)

Flickor u 12 år

Höjd

5) Marina Åstrand

100 m

5) Marina Åstrand 10) Saana Forsell

4x300 m

4) IK Myran (Marina Åstrand)

Pojkar u 14 år

300 m

1) Kurt-Erik Hansell

Längd

2) Kurt-Erik Hansell

4x800 m

4) IK Myran (Kurt-Erik Hansell)
(Öb 02.09 -75)

Skytte, Gamlakarlebymästerskap

Miniatyrgevär

6) Evald Nyman

Miniatyrgevär 3x20

7) Evald Nyman

(Öb 09.09 -75)

Friidrott, Forsbackalänken

21) Per Lillkåla

(Öb 16.09 -75)

Skinnmöbler är POP fast de är DYRA

Skinnmöbler är fortfarande pop. Även om de betingar ett relativt högt pris jämfört med möbler med annat beklädningsmaterial är efterfrågan stor. En småföretagare i branschen, som därtill specialiserat sig på nästan enbart TV-stolar, hinner knappt tillverka vad som går åt.

NN-möbel i Kvikant är ett familjeföretag i läderbranschen. Bakom beteckningen Nils Nyberg och makan Margaretha. Vid besöket var chefen i tvåmansföretaget på affärsresa intill stan. Men vicechefen har också mål i mun och kunde presentera företaget.

- Min man lärde sig konsten med läderbeklädnad av möbler vid ett företag. Det var för fem år sedan och vi beslöt då att fortsätta i samma bransch och på egna ben. Till en början var sortimentet enbart TV-stolar, men gör nu också soffgrupper, säger Margaretha.

- Till en början höll vi till i bilgaraget med tillverkningen. Utrymmena blev snabbt för små och vi byggde till vår egnahemsgård med "hall" på ungefär 100 kvm.. Nu ser det för trångt ut igen och tillbyggnadsrätten på tomten tycks det vara si och så med efter vad vi hört oss för.

Margaretha berättar att beklädningsmaterialet - möbelnappa - fås från ett företag från orten och ingen brist tycks föreligga. Stommarna för TV-stolarna fås från underleverantörer i Sydösterbotten. Det är fråga om stommar i faner och glasfiber. Fotstället och inställningsmekanismen fås från ett företag i Tammerfors.

- Egentligen är vi enbart möbelbeklädare som sammanställer stolarna av olika delkomponenter. Försäljningen sköter vi genom olika möbelfirmor och -handlare. Efterfrågan är stor och vi hinner inte alltid med leveranserna.

Export

Vi har också försökt oss på exportmarknaden. Till Holland, Frankrike och England har en del stolar exporterats - kanske tio procent av produktionen, säger Margaretha. Det är kanske mera för att känna sig för än på allvar. I varje fall tycks det finnas marknad för stolarna också utomlands.

- Vi har också en egen arkitekt som svarar för designen. Firman som levererar skumplast till stolarna har en arkitekt som designar våra produkter. En ny stol är snart på kommande. Tillverkningen är ännu minimal och det är mera fråga om beställningsarbeten.

För tillverkning av TV-stolar krävs inte så många maskiner, i varje fall inte i beklädnadsskedet. I NN:s hall finns en kompressor och en knappningsmaskin samt diverse tillverkningsredskap. Kuddarna sys som hemsömnad.

Krångligare

Margaretha Nyberg berättar att det knappast lönar sig att investera i mera maskiner och att anställa folk. Det blir genast krångligare med myndigheter av alla slag om man har folk anställt. Som familjeföretag med eget folk går det bäst - tillsvidare i alla fall, säger

Margaretha. Tiden får utvisa hur vi skall utveckla. Avsättning finns som sagt idag, men det är alltid bäst att skynda långsamt.

En by i omvandling kan man gått säga att Kvikant är idag. Från en av de mest utpräglade jordbruksbyarna i nejden växer det fram företag här och där. Från blygsamma starter tycks företagaranan hos den yngsta generationen kvikantbor kunna ge ett alternativ till den vikande jordbruksdominansen och hålla byn vid liv.

(Öb 20.09 -75)

FSSM

Flickor A

Spjut

3) Gun Ahlskog

Kula

6) Gun Ahlskog

(Öb 23.09 -75)

Ullavanjärvenjuoksu

Motionärer

25) Ossian Wassborr

Oldboys ö 35

10) Leif Lerbacka

(Öb 14.10 -75)

Sandskatalänken

42) Henrik Byggningsbacka 61) Fingal Sjelvgren

Motionärer

6) Bernt Skriko 15) Ragnhild Skriko 16) Lisa Byggningsbacka

(Öb 21.10 -75)

4H avslutning

Hederspris i rotfruktsodling

Gunilla Hansén

Grönskasodling

2) Tage Åbacka 5) Mats Aurén

Potatisodling

I:a pris Gunilla Hansén

Bakning

I:a pris Marina Åstrand, Katja Taivassalo

(Öb 26.10 -75)

Kärleksbron i Åbacka

Förr var den sevärd, Nu murken skamfläck

Förr var hängbron vid Åbacka i Nedervetil en sevärdhet. Idag är den en skamfläck - genomrutten och så gott som livsfarlig. Byns tyngsta kvinna vågar inte längre gå över, och symöten som ska från Slotte till Åbacka måste ta Kleinbuss via Pelo.

"Genomfart på egen" risk står det på skylten i ändan av bron. Eller borde egentligen stå för till och med skylten är så sönderruttnad att där bara står" ... art på egen risk".

Vågar man sig trots allt ut på bron märker man genast hur gisten och angripen den är. Plankorna är delvis brustna eller borta. På vägen över har folk helt enkelt trampat igenom brolocket på flera ställen.

Fem meter under brolocket finns älvens yta. Vattnet är åtminstone mjukt att falla i men isen är värre.

Ändå används den här bron flitigt. Och det är ingenting att förvåna sig över. Åbron som har en längd på nästan hundra meter förkortar avståndet mellan Slotte och Åbacka med fem-sex kilometer.

Bron byggdes av byborna med gemensamma ansträngningar år 1949. Behovet av en hängbro var nämligen stort. De män som gick i spetsen för byggnadsarbetena bar upp stockar från gårdarna och byborna gjorde det egentliga arbetet som talkjobb.

Hängbron blev Åbacka byns stolthet. Det enda vi hade att visa folk, säger Inga Åbacka, en av dem som tycker att det är eländigt att inte bron iståndsatts.

Tjugosex år har gått sedan bron var klar. På ett kvartssekel har trävirket naturligtvis ruttnat efter att ha utsatts för väder och vind. Bron har visserligen tjarats ett antal gånger och nya plankor har slagits på men det hjälper inte när hela lockkonstruktionen är ruttan.

- Om ingenting görs och bron ruttar bort fullständigt får man nog räkna med att vi aldrig får den upprustad, säger fru Ulla Slotte.

- Antingen borde locket förnyas helt eller rivs så att inga olyckor kommer åt att hända, anser fru Slotte.

Bron är alltså svårt angripen. Gilmar Ånäs om bor i ett hus ett par hundra meter från har motionerat i Kronoby fullmäktige för att få kommunen att skrida till åtgärder. Tillsvidare har motionen inte haft någon märkbar effekt. Kommunstyrelsen har låtit kostnadsberäkna restaureringsarbetet och kommit till resultatet att det hela kommer att ställa sig dyrbar. Därför anser man kommunens medverkan som rätt osäker.

När bron byggdes år 1949 understödde kommunen med 60.000 dåtida mynt. Nu då det gäller att restaurera bron är medverkan osäker och det tycker åbackaborna är dåligt av kommunen.

Volmar Slotte på Slotte-sidan av ån att trafiken över bron är livlig. Alla åbackabor använder sig av den när man ska åka med bussen till Gamlakarleby. Många handlar i Gamlakarleby i stället för Nedervetil centrum dit det är tre-fyra kilometer. Också invånarna i Apalahti använder sig av hängbron.

- Så länge Åbacka skola inte var indragen ansvarade skoldirektionen för brons skick. Nu när någon skola inte längre finns, ansvarar ingen för bron, säger Inga Åbacka.

Brovajrarna är fortfarande stadiga och de håller hur länge som hels. Bara brolocket av trä behöver förnyas. Också tornen som vajrarna hänger i är fortfarande i gott skick. Stockarna har inte ruttnat för tornen är brädbeslagna.

- Det var så roligt när vi alla höll på att bygga bron, minns Inga Åbacka. Alla hjälpte till och vi fick till stånd en vacker bro.

Hängbron över ån har kallats "kärleksbron". Här har unga par svärmat under det senaste kvartsseklet. Mångas hjärtan är inristade i den, säger Ulla Slotte.

Åbackaborna är de dristigare vid överfarten. De kan fast krypa över, säger Inga Åbacka. Sämre är det däremot med slottebornas dristighet. Det beror förstås på att färre slottebor har ärende till Åbacka än tvärtom.

Slottebornas främsta ärende till Åbacka är att köpa rökt sik av Inga Åbacka som har ett litet fiskrökeri. Skolbarn från Slotte använder den här bron inte längre eftersom Åbacka skola är indragen nu mera.

(Öb 08.11 -75)

Friidrott, Knattestatistik

Flickor u 12 år

Längd

5) Marina Åstrand

Flickor u 10 år

Höjd

4) Marika Åstrand

Pojkar u 14 år

1000 m

5) Kurt-Erik Hansell

(Öb 26.11 -75)

Premiering

Vis IK Myrans årsmöte premierades Fredrik Sjölund med IK Myrans förtjänsttecken och hedersmedalj.

(Öb 30.11 -75)

Mannen bakom medaljen

Att göra medalj är bara en hobby för mej

- Äsch, det är bara en hobby.

Reklamgrafiker Bo Aurén är ganska blygsam då han talar om sin "hobby", nämligen planeringen av Gamlakarleby-medaljen som staden beställt och i dagarna skall präglas.

- Medaljen har hög status. Den skall delas ut som förtjänsttecken en eller högst två gånger per år. Vem som får det första exemplaret är ännu oklart.

Någon nybörjare är Aurén inte på medaljkonstens område. Gamlakareby-medaljen är hans femte "officiella" medalj. Han debuterade år 1974 med Kalliokoskis minnesmedalj och efter det följde beställningar i rask takt.

Efter det vidtalades han av GIF som ville ha en förtjänstmedalj för sina idrottande ungdomar. På grund av penningbrist har GIF inte ännu haft råd att låta prägla den men den torde vara på kommande.

Också för norra Finlands pälsdjursodlare har han gjort en medalj. Samt nu senast Pro Athletica-medaljen som säljs för att för att skaffa pengar för idrottsverksamheten.

- Vad är det som är svårt med medaljkonst? Svårigheterna är desamma som vid vilken annan form av bildkonst och beställningsarbete, säger Aurén.

- Och det är ju motivet. Att hitta ett bra motiv och återge det så enkelt och lättförstått som möjligt. Det gäller att "fatta# sig kort när man komponerar en medalj och att akta sig så att man inte alldeles plottrig, säger Bo. Motivet måste bli stilrent och intressant.

Medaljkonsten har också sina rent tekniska svårigheter. Först och främst är det formandet av bokstäver. Och härvidlag måste man akta sig för att inte göra allt för fabriksmässiga bokstäver. Medaljen är ju handgjord och handgjorda måste också bokstäverna se ut för att vara. Allmänheten kanske tycker att de är en småsak men då om inte förr inser konstnären att han också måste behärska typografi och skapa rätt sorts bokstäver i förhållande till motiv.

Det är ett krävande skede att peta ut och forma bokstäverna i lermodellen till medalj.

Exportvara

Medaljkonsten är en hel vetenskap för sig. En vetenskap som finländarna lärt sig behärska långt bättre än många andra, Ja, det till och med förkommer export i blygsam skala. En av de mest berömda medaljkonstnärerna i Finland, Kauko Räsänen, har fått många beställningar från utlandet.

Det som enligt Bo gjort medaljkonsten så attraktiv är medaljens höga relief. Förut påminde medaljen mest om mynt och var ganska ointressant, men dagens medalj är ju faktiskt ett konstverk. Det är inspirerande att få göra en medalj med relief, verkan blir tredimensionell och medaljen ofta så vacker att den numera inte göms undan i en skrivbordslåda.

Gkby-motiv

Auréns Gamlakarleby-medalj skall till en början präglas i 10 guld-, 25 silver- och 65 bronssexemplar.

Diametern på medaljen är 70 millimeter och medaljens medeltjocklek 6 och 7 millimeter. Gamlakarleby-medaljen är ganska enkel. På framsidan avbildas vattentornet, stadskansliet och stadshuset. Tjærtunnan finns förstås också med och stadens namn på finska och svenska. Baksidan upptas nästan helt av en örn och texten Melior vingit vilket på svenska betyder ungefär att den starkare vinner. Att texten är på latin vill Bo förklara med att latin är ett ganska vanligt "medaljspråk", dessutom behöver man inte slåss med utrymmet och tvåspråkigheten. Nu får texten det utrymme som behövs. Y, s.
(Öb 05.12 -75)

Gilmar Ånäs, Nedervetil-jägare

Oftast kommer man hem utan något byte

Gilmar Ånäs, 65, sitter hemma i Åbacka, Nedervetil, och ser olycklig ut då Öb kommer och hälsar på. För att tala rävjakt. Ånäs är nämligen en av de mest passionerade rävjägarna i kommunen.

Jag måste lämna hunden i skogen då vi hade avtalat om att träffas, säger han redan i farstun. Han hade inte kunnat motstå nattens nysnö utan begett sig ut på morgonen satt hunden på spåret men varit tvungen att lämna kvar den. Rävjakt är nämligen en sysselsättning där man inte ska vänta sig att man har bytet inom skotthåll med detsamma.

- Uthållighet krävs det om man skall bli rävjägare, säger Gilmar då han kontrollerar att inte hunden Brutus, 10 år, inte kommit tillbaka till sin koja på gården.
- Oftast kommer man utan byte från skogen, säger Gilmar Ånäs då han tittar åt sina hundar i inhägnaden.

Men då man sedan får någonting känns det dubbelt så skönt...

Stubbsvans

Hundarna - två valpar - är Gilmars specialitet. Det finns ingen annan i byn som har samma blandning som han: En korsning mellan finsk stövare och schweizerstövare. Varumärket för Gilmars hundar är den stubbade svansen. Annars är de precis lika finska stövarerna.

Gilmars hundar jagar allt vilt. Något som Gilmar själv inte riktigt gillar.

- Nej, jag har under de senaste åren helt koncentrerat mig på räv, berättar han. Varför?

Svårt

- Ja, säger han, det är så mycket svårare att jaga räv. Man måste ha uthållighet, tur, skicklighet och en bra hund. Men ändå händer det att man oftast kommer hem utan byte från skogen.

Sammanlagt har Gilmar Ånäs varit med om att fälla 110 -130 rävar i sitt liv. Under höstens lopp har 7 rävar fått sätta livet till.

Räv tycks det finnas gott om i Nedervetil.

Valpning

- Och det verkar som om den bara skulle ha ökat, säger Ånäs utgående från vad han sett och stött på.

- Kanske det är den gynnsamma sommaren tillsammans med en lyckad valpning som är orsaken till detta. Eventuellt kan också rävarna ha lockats hit av att det finns så många rävfärmer här. De har känt vittring av räv och mat och kommit hit....

Minken - vildminken - har också ökat, just av ovannämnda orsaker.

Gilmar Ånäs är en rävjägare som varit med om en hel del. Både roliga händelser och mindre roliga.

Trafiken

Till de sista hör otvivelaktigt att hans förra hund Pontus blev under en bil under sitt drev. Bakbenet knäcktes och hunden måste avlivas.

- Det farligaste för hunden är just trafiken, säger Gilmar.

Hans nuvarande hund Brutus har en gång gått ner sig i svag is men klarade sig med blotta förskräckelsen.

Sitt "bästa" jaktminne har Gilmar med hunden Pontus.

Tre gånger simmade den över Kronoby-ån efter räven innan den fick den. Då hann den ikapp räven och hoppade den i nacken. Vardera djuren försvann under vattenytan. Efter en lång stund kom Pontus frustande till ytan. Och i munnen hade den döda räven. Hunden simmade i land och lämnade räven på stranden....

Tre hundar

Gilmar äger en av rävhundarna i Nedervetil. Det finns bara tre "riktiga" rävhundar i Nedervetil, Gilmars, Leif Forsells och Alvar Nylunds.

Ofta brukar man vara några stycken i lag som beger sig ut på jakt. I och med att Ånäs numera är pensionerad har han mycket tid att spendera på jakten. När Öb frågade sig fram till Ånäs hus. Frun som svarade först på vädret observerade att det fanns mycket nysnö och sade:

- Visst bor han där men inte är han hemma. Han är och jagar räv...

- Ett par tre man är bäst, tycker Gilmar om jaktsällskapets storlek. Ensam klarar man sig inte. Det blir ju alltid att röra sig långa sträckor.

Däremot gillar han inte att man använder radiotelefoner. Då är det inte längre jakt...

Gissa sig fram

Gilmar brukar sätta sin hund direkt på rävspåret. Sedan gäller det utgående från skallet att lista sig till vart räven kommer att söka sig. Och vänta på rätt ställe. Ofta får man flytta sig flera gånger under dagens lopp - med bil - innan man kommer på lämpligt håll.

Ännu oftare gör man det inte.

- Pontus - han som blev under bilen - var en baddare till att springa, minns Ånäs. Oftast sprang han fast räven och tog livet av den.

Den nuvarande hunden Brurus är inte lika snabb.

- Inte snabb men uthållig, säger Gilmar. Men sådan är ju gubben också...

Lockar

Det är verkligen underligt att en 65-åring kan lockas att hålla på och jaga runt i skogarna på så sätt som Gilmar Ånäs gör.

- Ja, vore det inte för jaktens skull så skulle jag aldrig orka ränna runt som jag nu gör, bekänner Gilmar.

- Det är många som inte förstår sig på jakt utan undrar vad det är som lockar ut en. Det är någonting man inte kan beskriva. Det måste upplevas.

Men visst har jaktivern och instinkten en föryngrande verkan på människan. Och förstås också på hunden. Gilmar är inte det minsta orolig för 10-åriga Brutus del.

- Visst kommer han hem till natten, säger han med förtröstan och tittar ut genom fönstret där den korta höstdagen redan övergått till en snabbt tilltagande skymning.

Någonstans klappar ett rävhjärta i panik. Ett stycke efter ett hundhjärta, ivrigt, i stugan ett mänskohjärta varmt.

OSCAR

(Öb 24.12 -75)

Skidtävling, Stafett i Terjärv

4) TUS (Lars Lillkåla)

(03.01 -76)

Skidtävling, Lahnakoski

Flickor u 10 år

3) Marika Åstrand

Flickor u 12 år

4) Marina Åstrand

Pojkar u 18 år

2) Dan Aurén 3) Mikael Brännkärr

(Öb 13.01 -76)

Skidtävling, IK Myran

Pojkar u 18 år

2) Dan Aurén

Flickor u 12 år

2) Marina Åstrand

(Öb 27.01 -76)

Skidtävling, Knatteparklopp

Flickor u 10 år

1) Marika Åstrand

Flickor u 12 år

1) Marina Åstrand

Flickor u 14 år

4) Saana Forsell

Pojkar u 12 år

5) Bernt Skriko

Pojkar u 14 år

1) Krister Sjelvgren

(Öb 03.02 -76)

Skidtävling, DM

30 km

1) Lars Lillkåla

(Öb 08.02 -76)

Skoltävling

Pojkar kl 1

1) Matias Slotte

Flickor kl 1

5) Anne-Maj Lerbacka 7) Britt-Mari Slotte

Pojkar kl 2

4) John-Erik Store

Flickor kl 2

5) Ann-Sofi Björk 6) Annina Slotte

Pojkar kl 3-4

3) Tommy Hongell 11) Kristian Autio 13) Matts Söderström 16) Johan Nyman

Flickor kl 3-4

1) Marika Åstrand 10) Gunilla Hansén 12) Kristel Backlund 14) Lilian Björk

Pojkar kl 5-6

10) Sixten Store 13) Bernt Skriko

Flickor kl 5-6

2) Marina Åstrand 7) Saana Forsell 9) Gun Pelander

(Öb 19.02 -76)

Skidtävling, Kommunmästerskap

Flickor u 10 år

4) Marika Åstrand

Flickor u 12 år

5) Marina Åstrand

(Öb 19.02 -76)

Skidtävling Haldin, Haldin & Rose, Auto-Haro

Motionärer

7) Henrik Slotte

(Öb 24.02 -76)

Skolornas nejdtävling

Flickor 3-4

14) Marika Åstrand

Flickor 5-6

7) Marina Åstrand

(Öb 28.02 -76)

Skidtävling ,FSSM

Stafett 3x10 km

2) TUS (Lars Lillkåla)

Pojkar u 18 år

1) GIF (Mikael Brännkärr)

(Öb 29.02 -76)

Kokkohiihto

Motionärer

32) Leif Lerbacka 49) Ossian Wassborr

(Öb 02.03 76)

Skidtävling, FSSM

30 km

1) Lars Lillkåla

Pojkar u 18 år

11) Dan Aurén 12) Mikael Brännkärr

25) Per Lillkåla

(Öb 02.03 -76)

Skidtävling, Terjärv parklopp

3) Lars Lillkåla

(Öb 03.03 -76)

Skidtävling, Trindvedespelen

Pojkar u skolåldern

3) Patrik Sjelvgren 6) Matts Åstrand

Flickor u skolåldern

1) Ann-Sofi Hongell 3) Mikaela Aurén

Pojkar u 10 år

6) Tommy Hongell

Flickor u 10 år

1) Marika Åstrand

Flickor u 12 år

1) Marina Åstrand

Pojkar u 12 år

19) Bernt Skriko

Pojkar u 14 år

7) Krister Sjevlgren

Flickor u 14 år

4) Saana Forsell

Pojkar u 18 år

2) Dan Aurén 4) Mikael Brännkärr

15 km seniorer

1) Per Lillkåla

(Öb 09.03 -76)

Skidtävling DM 50 km

1) Lars Lillkåla

(Öb 10.03 -76)

Skidtävling, Yrkeskåren

1) Gustafssons 2) Minkfarmarna 3) Nylunds 5) Chaufförerna

Första sträckan

1) Lars Lillkåla 3) Leif Lerbacka 4) Håkan Nyman 5) Reijo Raikula 6) Gustav Slotte

Femte sträckan

2) Ossian Wassborr

(Öb 14.03 -76)

Skidtävling, IK Kronan i Snåre

Flickor u 10 år

1) Marika Åstrand

Flickor u 12 år

1) Marina Åstrand

(Öb 14.03 -76)

Skidtävling, Lions

Motionärer

9) Pirkkko-Liisa Slotte

(Öb 14.03 -76)

Skidtävling, Seljesloppet

1) Lars Lillkåla

(Öb 16.03 -76)

Skidtävling, Yrkesbilister

7) Håkan Nyman

(Öb 16.03 -76)

Skidtävling, Kaustby

9) Lars Lillkåla
(Öb 19.03 -76)

Skidtävling, Rauanheimo

34) Nisse Taivassalo 42) Veikko Taivassalo
(Öb 20.03 -76)

Skidtävling, Lions

5) Tapani Myllymäki 9) Gustav Slotte
(Öb 21.03 -76)

Skidtävling, Yxpilaspelen

B-klass

9) Per Lillkåla

10 km

3) Lars Lillkåla
(Öb 21.03 -76)

Skidskyttetävling, Jägarna

7) Ossian Wassborr
(Öb 23.03 -76)

Skidtävling, kommunmästerskap

3) Per Lillkåla

Pojkar u 18 år

1) Dan Aurén
(Öb 26.03 -76)

Skidtävling, GIF:s 5-mil

Motionärer

46) Ove Åbacka 50) Gunnar Hongell 51) Leif Lerbacka 59) Bengt Hongell 85) Henrik
Byggningsbacka 96) Atle Aspvik
(Öb 30.03 -76)

Skidtävling, Snårestafetten

3) Nedervetil (Per Lillkåla, Peter Nyman, Dan Aurén, Clas-Göran Brännkärr)
(Öb 04.04 -76)

Skidtävling, Småbönders runt

26) Leif Lerbacka 27) Ossian Wassborr
(Öb 13.04 -76)

Bo Aurén behärskar flera olika områden

Visar att han både förstår och behärskar många olika områden inom ger Bo Aurén, Karleby, prov på i den utställning som han på söndagen öppnade i onstmuséet i Gamlakarleby.

Välbesökt var vernissagen, det är sällan en konstutställning på våra breddgrader under några loppet av några kvällstimmar lockar så många besökare som Auréns gjorde.

Och inte behövde publiken bli besviken heller. Bo visar prov på en enastående skicklighet och en smått fantastisk mångsidighet. Att han behärskar grafiken, det vet vi sedan länge, men att han också kan måla, det kom som en trevlig och överraskande nyhet åtminstone för mig..

Bo är ju reklamgrafiker till professionen och är anställd som reklamchef för ett tryckeri och ett tidningsföretag. Men det kommersiella och marknadsförande arbetet tycks inte ha hindrat honom i hans konstnärliga utveckling. För det kan man faktiskt säga, Bo Aurén tycks under de senaste åren ha utvecklats konstnärligt. Att han alltid varit skicklig och omsorgsfull har vi otaliga bevis på. Men nu ger han som sagt prov på ett större konstnärligt drag i all omsorgen och noggrannheten. Främst då i de många tavlor som finns på utställningen.

Något nytt område är måleriet ändå inte för honom. Redan i sin tidiga ungdom lär han ha målat ett porträtt av sin far. Också nu intar porträttet en dominerande plats i samlingen. Närmare tjugotalet finns med.

Speciellt bra anser jag hans porträtt av ingenjör Verner Högbäcka vara - den tavlan ägs förresten av Tekno.

Bo har också roat sig med att avbilda familjekretsen. Både mor och far och svärfar pryder konstmuséets väggar. Och givetvis också barnen och hustrun och ett självporträtt, Bäst tycker jag hans porträtt av hans mor är.

Annars är det svårt att plocka ut de bästa alstren på utställningen, de är nämligen alla bra. Några misstag, fuskverk, halvfärdiga eller halvbra arbeten finns helt enkelt inte med. De är alla högklassiga produkter. Utställningen har Bo gjort med samma omsorgsfullhet som han gör alla sina tavlor.

Affischer och medaljer

Affischkonst behärskar han också. Till utställningen har han samlat ett urval av de bästa affischer han under årens lopp har åstadkommit. Bo är den som bl.a. står bakom Gamlakarleby stads 350 års jubileumsaffisch, Kaustbyfestivalens affisch och stadsteaterns affischer. Och med en sådan skördade han en gång hem ett andra pris i en hela landet omfattande teateraffischtävling, det var med affischen till Den respektfulla skökan.

Också medaljkonsten ligger Bo varmt om hjärtat och som ett ytterligare bevis på hans mångsidighet finns de av hans medaljer som präglats också på utställningen. Hans senaste medaljarbete har staden låtit göra och den medaljen kommer att användas i extra festliga sammanhang och delas ut till förtjänta stadsbor.

Under hela Valborgshelgen är utställningen öppen och ännu till och med femte maj är allmänheten möjlig att bekanta sig med den.

F. S.

(Öb 27.04 -76)

Friidrott, TerrängDm

B-pojkar

14) Kurt-Erik Hansell

(Öb 04.05 -76)

Friidrott, Knatte-DM i terräng

Flickor u 10 år

8) Marika Åstrand

Flickor u 12 år

26) Marina Åstrand

(Öb 09.05 -76)

Morsdag firades i hela landet

Inga Åbacka i Nedervetil erhöll Finlands Vita Ros

Fru Inga Åbacka i Nedervetil tilldelades Finlands Vita Ros medalj av första klass jämte diplom.

Finlands Vita Ros medalj av första klass tilldelade fru Inga Åbacka i Nedervetil. Medaljen överlämnades vid en högtidlighet i hennes hem på torsdag av kommundirektören i Kronoby Gösta Svenfelt. Han framförde också kommunens och länsstyrelsens hälsning.
(Öb 11.05 -76)

Friddrott DM

B-pojkar

800 m

2) Kurt-Erik Hansell
(Öb 26.05 -76)

Friddrott, GIF tävling

B-pojkar 800 m

4) Kurt-Erik Hansell
(Öb 24.0+6 -76)

Skytte SFSM

Olympisk duell

Veteraner

3) Evald Nyman

Standard miniatyrgevär

Veteraner

4) Evald Nyman

Grovpistol

Veteraner

4) Evald Nyman

Miniatyrpistol

Veteraner

4) Evald Nyman
(Öb 08.07 -76)

Friddrott DM Ungdomar

A-pojkar

1500 m hinder

1) Dan Aurén
(Öb 13.07 -76)

Friddrott DM Ungdomar

A-pojkar

3000 m hinder

5) Dan Aurén
(Öb 14.07 -76)

Friddrott, Knattefinal

Flickor u 10 år

100 m

2) Marika Åstrand

800 m

4) Marika Åstrand

Flickor u 12 år

Kula

1) Marina Åstrand

(Öb 01.08 -76)

Skytte, Karstula

60 sk liggande

Veteraner

2) Evald Nyman

Miniatyrpistol

Veteraner

1) Evald Nyman

Miniatyrgevär 3x20 skott

Veteraner

1) Evald Nyman

(Öb 03.08 -76)

Fröidrott, kommunmästerskap

B-pojkar

800 m

1) Kurt-Erik Hansell

Längd

1) Kurt-Erik Hansell

Seniorer

1500 m

2) Conny Bäckström

(Öb 05.08 -76)

Fröidrott, Knatteklubbkamp GIF-TUS-IKK-IKM

Flickor u 10 år

Längd

1) Marika Åstrand

Flickor u 12 år

Höjd

4) Marina Åstrand

300 m

3) Marina Åstrand

Flickor u 14 år

100 m

8) Saana Forsell

(Öb 11.08 -76)

Fröidrott, Kommunmästerskap, knattar

Flickor u 10 år

Längd

2) Marika Åstrand

100 m

3) Marika Åstrand

Flickor u 12 år

100 m

1) Marina Åstrand

Höjd

2) Marina Åstrand

Flickor u 14 år

100 m

7) Saana Forsell

Längd

4) Saana Forsell

(Öb 12.08 -76)

Skördeutsikter

Erik Sandbacka i Nedervetil odlar omkring 20 ha korn och ämnar inleda tröskandet nästa vecka.

- Säden är nog ordentligt gul redan, men den är ännu mjuk. Jag har inte sett någon brådmogen säd i dessa trakter.

- Jag tittar på fälten varje dag. Vi odlar enbart fodersäd för våra tio kor.

- Det skulle vara lika bra om regnet skulle bli borta. Jag önskar att vädret skulle vara vackert hädanefter, det regn som har kommit räcker nog.

(Öb 24.08 -76)

Runar Slotte berättar

När Rimmi skulle bli största industriorten

Det fanns storvulna planer på att göra Rimmi till ett stort industriområde under mellankrigsåren. Den äldre generationen minns säkert de långt framskridna på uppförandet av Suomen Kuituteollisuus fabriksanläggningar i Rimmi.

På det 128 hektar stora industriområdet hade gator byggts, ett femtontal arbetsbaracker hade uppförts med en stor matsal, kraftledningar dragits till området och en gata för ett stickspår upphuggits. Konstsilkesfabriken skulle i första hand sysselsätta 200 personer men i takt med förädlingen av konstsilket till klädesplagg och utbyggda affärsanläggningar räknade man med upp till tusen anställda.

Fabriksområdet låg sydväst om Kromläder ett par kilometer upp längs Perho å. Direktör Runar Slotte bläddrar i minnenas blad och ger oss en skildring av planerna på att göra Rimmi till nejdens största industriområde. Rikkihappo hade ännu inte då etablerat sig i Yxpila.

- Innan Finland avstod områden vid östgränsen till Sovjet nedmonterades maskinparken i en av Suomen Kuituteollisuus silkesfabriksanläggningar, som blev på andra sidan gränsen och transporterades till Toppila för upplagring. Det var inga småmaskiner, påminner Runar Slotte.

- Efter en tids upplagring kom en av de tidigare ingenjörerna vid fabriken i kontakt med affärskretsar i Gamlakarleby och efterhörde ett lämpligt industriområde för återuppföring av fabriken. Rimmi ansågs lämpligt och bolaget som bildades inköpte ett 128 hektar stort område.

Tillgången på sött vatten i Perho å var avgörande för lokaliseringen.

- Den stora bristen på varor av alla slag efter kriget födde en optimism bland aktionärerna och planerna var verkligen storvulna. Konstsilke var en ny textil som skulle ersätta bristen på annat klädmateriäl. Satsningen skulle bli lönsam för aktionärerna om inte olyckliga omständigheter omkullkastat projektet, berättar Runar Slotte.

150 milj. mk

- Aktiekapitalet för det nybildade bolaget bestämdes till 150 miljoner mark i dåtida pengar minns Slotte. Endast 85 miljoner inflöt av aktieteckningen. Maskinparken hade flyttats från Toppila till Rimmi och var upplagrad i Kromlädars fastigheter.
- Fortsättningskriget kom och fördröjde planerna. Aktiekapitalet flöt inte in och allt byggnadsmaterial på området, bl.a. cement var försatt i embargo på grund av kriget.
- Efter krigslutet kom då order att all egendom som hade transporterats bort från de områden som Finland måste överlåta till Sovjet, skulle återställas. Maskinparken som var upplagd i Rimmi var inget undantag. Den skulle därtill uppmonteras i sitt ursprungliga skick av finländsk arbetskraft.

Ryssarna kom

Representanter för den ryska övervakningskommissionen var här och såg på maskinerna och krävde förklaring på deras ursprung. Jag hade givetvis ingen andel i "kuituaffären" annat än jag upplåtit lagringsutrymmen för maskinerna. Jag hänvisade ryssarna till bolagets kontor som var förlagt till Gamlakarleby, berättar Runar Slotte, med en detaljrikedom som får lyssnaren att känna sig som skolpojke när en spännande historia berättas.

- Hur som haver lastades maskinerna på tåg och forslades österut och dess vidare öden känner jag inte till.

- Det storstilade industriprojektet i Rimmi rasade samman. Försök att fortsätta projektet gjordes men hugade finansiärer kunde inte uppbringas. Finska staten erbjöds möjlighet till aktieteckning och till och med ryssar fick samma erbjudande men avböjde.

- Bolaget försattes i konkurs och två av delägarna inlöste det 128 hektar stora industriområdet, som de innehar ännu i dag. Skog har planterats på området men ännu finns spår av gator och andra anläggningar kvar.

Som en stadsdel

- Runar Slotte spekulerar i hur Rimmi hade sett ut i dag om projektet hade förverkligats.

- Ja, Rimmi hade varit ett stadsliknande samhälle. I planerna ingick uppförande av bostäder med tillhörande servicepunkter som butiker, post, bank och sådant. Det talade ju om anställda på upp till tusen personer, så vi kan tänka oss ett sådant samhälle ser ut i dag.

- Det barackområde som fanns på området hyste i långa tider individer av skummare slag. Det höll på att bli ett gangstertillhåll.

- Dåvarande länsman gav innevånarna på området order om att nedriva barackerna, berättar Slotte. Nu är det frid och fröjd på området med fågelkvitter och sång.

Det är inte möjligt att i korthet återge direktör Slottes detaljrika och humorspäckade berättelse om hur Rimmi höll på att bli nejdens största industriområde. Det var verkligen olyckliga omständigheter - KRIGET - som satte stopp för planerna. Nils

Boström

(Öb 02.09 -76)

Marina Åstrand från Myran tog SILVER

Marina Åstrand från Myran i Nedervetil svarade för en knallsensation då hon i knattefinalen i Helsingfors stadion - inofficiella finländska mästerskap för knattar - tog silverplats i kula för flickor under 12 år.

Marina Åstrand förbättrade sitt statistikresultat med över en (!) meter och stötte 11.08 med vilken hon förlorade med en centimeter till segerflickan! Marina Åstrand for till stadion med statistikresultatet 9.99.

(Öb 12.09 -76)

Friidrott, Forsbackalänken

12) Per Lillkåla

Oldboys

9) Henrik Byggningsbacka

Motionärer

19) Kurt-Erik Hansell

(Öb 17.09 -76)

Vattenstyrelsen ingrep mot nedsmutsningen av Perho å

Vattenstyrelsen har ingripit för att få ett slut på föroreningen av Perho å i Nedervetil. Enligt vattenstyrelsens beslut bör Kronoby kommun i samarbete med Gustafssons läderfabrik uppgöra en generalplan för hur avloppsvattnet i Nedervetil centrum skall behandlas.

Behandlingen kan ske antingen separat eller gemensamt men före årets slut skall planen tillställas Gamlakarleby vattendistrikt. En effektiv behandling av avloppsvattnet borde enligt vattendistriktet kunna inledas senast år 1978.

Men redan detta år går "nådatiden" för Gustafssons läderfabrik ut. Enligt vattendistriktets beslut av den 13.5.1974 bör fabriken före utgången av 1976 rena sitt avloppsvatten så, att PS 7-värdet i det avloppsvatten som går ut i vattendraget får vara högst 75 milligram H² per liter och PS 7-värdets reducering bör vara minst 90 procent räknat som årligt kvartalsvärde.

Att det skulle finnas några möjligheter för läderfabriken att uppfylla dess krav tror Heikki Huntus på Gamlakarleby vattendistrikt inte. I dag är PS 7-värdet nämligen uppe i 1000-2000. (PS 7-värdet för hur mycket syre avloppsvattnet förbrukar då det kommer i vattendrag).

Som jämförelse kan nämnas att normal bosättnings avloppsvatten har ett PS 7värde på ca. 200. Efter en biologisk rening är kravet att värdet skall vara under 30. Denna gräns kan också nås genom normal rening.

Men när det gäller läderfabriker är situationen betydligt svårare. Avloppsvattnet innehåller gifter som är mycket svåra att få bort och de metoder som står till förfogande är ofta mycket dyra.

Vad kan man då göra?

Både vattennämnden i Kronoby och Gamlakarleby vattendistrikt känner sig ganska maktlösa. Om Gustafsson läderfabrik inte klarar gränsen kan vattendistriktet inte annat göra än anmäla det till vattenstyrelsen som sedan beslutar vad som skall göras.

Vattennämnden i Kronoby har ännu svagare ställning. Nämndens ordförande, Johan Näse, karaktäriserar nämnden som reservernas reserv.

- Då det gäller frågor av större betydelse går man helt enkelt förbi vattennämnden, konstaterar Näse.

- Det är egentligen bara då det kommer klagomål och tvistemål som vattennämnden kan göra något.

- I större frågor t.ex när det gäller stora svingårdar eller läderfabriker får vi bara ett meddelande om att de har erhållit tillstånd för sin verksamhet. Det är nog så det går till i praktiken, säger en missnöjd Näse.

Av denna orsak kan inte heller Johan Näse uttala sig om hur det går med Gustafssons läderfabrik och dess utsläpp i Perho å. Han är i alla fall glad och nöjd med att vattenstyrelsen nu tagit sig an ärendet.

- Jag tror också att det skall finnas praktiska möjligheter att hålla den tidsgräns vattenstyrelsen fastslagit. Då beslutet nu har kommit kan vi ta medel för byggandet av ett reningsverk i nästa års budget, säger Näse.

Ett reningsverk bör det alltså bli. Men om det blir gemensamt med Gustafssons läderfabrik eller om fabriken separat sköter sin rening är ännu inte avgjort.

Direktör Fritiof Gustafsson uppger för Öb att han nästa vecka skall träffa kommunaldirektör Gösta Svenfelt och diskutera frågan.

På Gamlakarleby vattendistrikt säger Heikki Huntus att Gustafssons läderfabrik ställt sig positiv till alla de förslag som gjorts för att få renare avloppsvatten. Men inte heller vattendistriktet har kunnat presentera något lösningsförslag.

- Vi har redan i många år sysslat med problemet men ännu inte lyckats lösa det. Vi hoppas naturligtvis på en lösning så snabbt som möjligt, säger Huntus. S.K.'

(Öb 18.09 -76)

Skolidrott

Flickor 5-6

Kula

3) Lilian Björk

Pojkar 3-4

Kula

1) Mats Söderström

Längd

3) Kristian Autio

Flickor 3-4

Kula

1) Marika Åstrand 3) Ann-Sofi Björk

Längd

1) Marika Åstrand

Höjd

1) Marika Åstrand

60 m

2) Christel Backlund 3) Marika Åstrand

Pojkar kl 2

60 m

1) Mathias Slotte

Längd

1) Mathias Slotte

Flickor kl 2

60 m

2) Peggy Slotte

Längd

2) Anne-Maj Lerbacka 3) Peggy Slotte

Flickor kl 1

60 m

3) Annika Slotte

(Öb 22.09 -76)

Friidrott, Kokkoloppet

Motionärer

13) Leif Lerbacka 49) Bertel Wassborr

(Öb 28.09 -76)

Gustafssons i Nedervetil tillverkar mest möbelläder

Bröderna Gustafssons läderfabrik i Nedervetil startade för 79 år sedan. Företaget etablerades - först i liten skala, förstås - av fem bröder Gustafsson. Hemmanet var litet och de måste söka sig annan utkomst någon annanstans. Läder- och garveribranschen låg nära till hands eftersom nuvarande direktören Fritiof Gustafssons hade en hustru som var hemma i Sandbacka, där man

redan tidigare hållit på med garveri. Kunskaperna i Gustafssons läderfabrik härstammat alltså från Sandbacka.

I dag har Bröderna Gustafsson i Nedervetil cirka femtio anställda på fabriken plus cirka 25 hemsömmerskor. Framåtryckningen är alltså betydlig sedan starten för 79 år sedan. Omsättningen är också betydlig. Läderindustrin i Kronoby ger cirka tio procent av kommunens industriskattören, och Bröderna Gustafsson svarar för knappt hälften av detta. I dag är Bröderna Gustafssons huvudsakliga produkt möbelläder. Tidigare var huvudprodukten arbetshandskar men den produkten har mera och mera fått ge vika. Läder för sportartiklar utgör också en stor produkt för nedervetilföretaget.

God avsättning

Och avsättningen har varit god?

- Tillsvidare konstaterar Fritiof Gustafsson. Det har den varit i många år. Möbelfabrikerna har köpt undan bra, och på övriga läderprodukter har det också varit efterfrågan. Spalten har det kanske varit avsättning nu under ett par år, och det har också blivit högar kvar i lager av den, men i dag är efterfrågan också stor på spalten.

Konkurrensen mellan de olika företagen i trakten har alltid funnits men det har aldrig varit frågan om något egentligt tryck, säger Fritiof Gustafsson. Marknaden har i stort sätt räckt till för alla.

Samarbetet är kolossalt bra mellan alla, tycker direktör Gustafsson. Vi har ett speciellt bra samarbete med Ahlskog läderfabrik i Kronoby. Det går praktiskt till så att vi hänvisar kunder till varandra. Vi tillverkar bara hudar, säger Gustafsson, och om vi får en förfrågan på fårskinn, hänvisar vi dem till Ahlskogs, och om Ahlskogs får en förfrågan på hudar, hänvisar de kunden till oss. Bättre samarbete kan man inte ha.

Bra samarbete

Samarbetet med de andra fabrikerna i nejden?

- Det är bra, säger Fritiof Gustafsson. Vi har samarbete med nästan alla. Vi håller kontakt och resonerar. Om det är några kemikalier vi har brist på och inte får fram dem från leverantörerna, brukar vi låna av varandra. På så sätt samarbetar vi praktiskt.

Hur stor framtid finns det i läderbranschen?

- Det är svårt att säga om Gustafssons läderfabrik finns om till exempelvis 20 år, funderar Gustafsson. Det beror på hur långt socialiseringen har gått.

- Utvecklingen och lönsamheten har varit någotsånär hittills, säger Gustafsson. Men om kostnaderna blir för stora och skatterna tar överhand, blir det ju inte heller något med intresset.

Varken från eller till

- Statsmakten har varken gjort något från eller till för att stöda garverinäringen, tycker Fritiof Gustafsson. På sätt och vis har statsmakten hjälpt genom att det finns möjligheter att få billiga lån och sånt. Men det är ju en förfälig pappersexercis innan man får något av de här lånen.

Importen av billigt färdigt läder inverkar för tillfället inte så mycket på vår egen situation, säger Fritiof Gustafsson. Det är närmast importen av billiga handskar, som gör att det inte lönar sig att sy handskar i hemlandet. Gustafssons tar i detta nu råvaror från hela världen.

- Det beror på vad vi använder dem till, och på världsmarknadspriset, säger Fritiof Gustafsson.

Direktör Gustafsson brukar "handelsresa" litet då och då men inte i akt och mening att köpa. Inköpen sker i huvudsak genom agenter, som vet vilka slags hudar Gustafssons läderfabrik är intresserad av.

I hemlandet mest

Under senaste år har råvarorna i huvudsak tagits från hemlandet. Men ibland har man tyska hudar, danska hudar och svenska, amerikanska, australienska, nya zeeländska, o.s.v.

- Det skiljer kolossalt ifråga om kvalitet, säger Fritiof Gustafsson. Olika provinser och distrikt kan dessutom ha de mest olika hudar. Och då beror det på vad man skall ha lädret till. Skall man ha en tunn hud måste den tas från en mjölkko. En finsk ko är mycket tunn i huden. Däremot har en australiensisk ko tjock hud. Djurförädlingen har också gjort att hudarna blir större, efterhand som djuren blir större till växten.

Och, säger Fritiof Gustafsson, så länge som folk äter kött, så länge finns det också hudar - köttkonsumtionen har ju ökat kolossalt - med 6,9 procent på det senaste året - och därför finns det gott om hudar.

Några problem med arbetskraft har man inte på Bröderna Gustafssons. All arbetskraft som man behöver har man fått på orten.

(Öb 05.10 -76)

Kommunalvalet 1976

Peter Sandbacka, lektor

En miljö för oss alla.

Det senaste halvårets diskussion kring den planerade regleringen av Perho ås mellersta lopp samt byggandet av Kaitfors kraftverk har uppenbarat några brister i Kronoby kommun:

- Ortsbefolkningens önskan bör vara avgörande i denna fråga liksom i alla andra lokala frågor. Ingen annan skall få utforma miljön i Nedervetil.

- Kommunen bör se till att den får insyn i all planering i tid. Ortsborna bör också få ta del av planerna i ett tidigt skede. Det går att påverka planerna i fall man faktiskt vill styra planerna.

- Kommunen bör få en miljövårdsnämnd som bör uppgöra en helhetsplan för miljövården.

- Vår kommun utgör i dag "en levande landsbygd". Vi bör också se till att nejden blir levande.

- JORDBRUKET: Jordbruket dominerar och utformar landskapsbilden i hög grad. Vill vi t.ex. bevara för trakten typiska små tegaromed stocklador, stenrösen och omgivande skog, bör vi också se till att jordbrukarna får berättigad ekonomisk ersättning ifall de sköter sina små åkerlappar. Småbrukaren måste ges en chans att fortsätta på sin gård, dels genom att man understöder binäringar eller också ser till att det finns arbetsplatser vintertid.

BEBYGGELSEN: Kommunen bör reservera lämplig tomtmark för småhusbyggaren. Höghus ute på åkrarna passar inte in i jordbruksmiljön.

INDUSTRIEN: Industrier som kan ge "vinterarbete" åt småbrukarna bör prioriteras.

SERVICENÄRINGAR: Vi måste alltid komma ihåg att gynna de affärer och företag som finns i kommunen. I det långa loppet blir det dyrare att köpa 25 pennis munkar på "market" än 35 pennis munkar i den egna butiken.

Målet bör vara en miljövänlig kommun för oss alla.

(Öb 09.10 -76)

Friidrott, ÖID statistik

C-flickor u 14 år

Kula

1) Marina Åstrand

(Öb 10.10 -76)

Friidrott, ÖID:s knattestatistik

Flickor u 12 år

100 m

4) Marina Åstrand

300 m

5) Marina Åstrand

60 m häck

5) Marina Åstrand

Kula

1) Marina Åstrand

Diskus

3) Marina Åstrand

Spjut

5) Marina Åstrand

(Öb 12.10 -76)

Polistävling, Löpskytte

16) Tapani Myllymäki

(Öb 19.10 -76)

Aurén och Timosaari har ställt ut i Sverige

"Bo Aurén har en märklig profil i våra dagars konstliv. Man skulle tro att man har en gammal holländare framför sig, då man skärskådar hans minutiöst utförda porträttminiatyrer med Rembrandtskt ljus och nästan undantagslöst gamla, fårade ansikten dom motiv."

Med bl.a. dessa ord beskriver Skellefteå-tidningen Norra Västerbotten de tavlor som Bo Aurén, Karleby ställt ut i Burträsk, Sverige. Sällskap på utställningen har Bo Aurén av den numera i Kronoby bosatta konstnären Tauno Timosaari.

(Öb 24.10 -76)

4H avslutning

Grönsaksodling

I pris

Tage Åbacka

Bakning

I pris

Lilian Björk

(ÖB 04.11 -76)

Friidrott, ÖID statistik

1500 m hinder

4) Dan Aurén

(Öb 16.12 -76)

Friidrott ÖID statistik

Damer

Kula

8) Marina Åstrand

Diskus

15) Marina Åstrand

(Öb 18.12 -76)

Skidtävling, Vetil

15 km

1) Lars Lillkåla

(Öb 28.12 -76)

